Çağın Ozanı
Turani Baba

Mehmet Seçkin

GÜNYÜZÜ YAYINCILIK

ŞİİR

ÇAĞIN OZANI
TURANİ BABA

DERLEYEN
MEHMET SEÇKİN

GÜNYÜZÜ YAYINCILIK

İstanbul, 2012

Çağın Ozanı Turani Baba

Günyüzü Yayıncılık
Derleme

Copyright © Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın telif hakları 5846 sayılı yasanın hükmüne göre kitabı yayınlayan Günyüzü Yayıncılık (Toplumsal Dönüşüm Yayınları) ve Yazarı Mehmet Seçkin'e aittir. Yayıncının ve Yazarın izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

Yazarı	: Mehmet Seçkin
Genel Yayın Yönetmeni	: Hatice Bahtiyar
Genel Yayın Koordinatörü	: Oktay Cesur Olgun
Görsel Yönetmen	: Ali Kamil Temizel
Sayfa Tasarım	: Günyüzü Yayın Departmanı
E-posta	: gunyuzuyayincilik@gmail.com
ISBN	: 978-605-62289-9-5
Yayıncı Sertifika No	: 22193
1. Baskı	: İstanbul, 2012

Genel Dağıtım
GÜNYÜZÜ YAY. BAS. DAĞ.
Cemal Nadir Sok. Büyük Milas Han.
No:24/D Cağaloğlu-İstanbul
Tel - Faks: (0212) 528 59 00
E-posta: gunyuzuyayincilik@gmail.com
www.gunyuzuyayincilik.com

Baskı - Cilt
Barış Matbaa Mücellit
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C. Blk.
No:291 Topkapı /İstanbul
Tel: (0212) 674 85 28

Mehmet Seçkin

Jandarma Kurmay Albay Mehmet Seçkin;

1957 yılında Kayseri ili Sarıoğlan İlçesi Burunören Köyünde doğdu. 1969 yılında İlkokulu, 1972 yılında Ortaokulu, 1975 yılında Liseyi, 1980 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirdi. 1994 yılında girdiği Kara Harp Akademisi'nden 1996 yılında Jandarma Kurmay Binbaşı olarak mezun oldu. 1998 yılında da Silahlı Kuvvetler Akademisi'nden mezun oldu.

Jandarmanın çeşitli kademelerinde Takım, Bölük, Tabur ve Alay Komutanlığı ile Şube Müdürlüğü ve Kurmay Başkanlığı yapan Emekli Jandarma Kurmay Albay Mehmet Seçkin, Fransızca bilmekte olup, evli ve iki çocuk babasıdır.

Daha önceki yazdığı kitaplarda verdiği mesajların paralelinde Yazarımızın bu kitabı yazmasındaki amacı; kültür, gelenek-görenek ve toplumun yaşam biçiminden oluşan insanları adeta birbirine bağlayan bir köprüdür. Bu köprüyü sürekli ayakta tutmak ve yaşatmak da o toplumun temel görevidir. Bizim kültürümüzün en önemli öğelerinden birisi de türkülerimizdir. Yazarımız bu kitabıyla, günden güne unutturulmaya çalışılan kültürümüzün gelecek kuşaklara aktarılması ve bundan ders alınmasını hedeflemiştir. Bu maksatla çağımızın en önemli kültür temsilcisi ozanlarımızdan biri olan Turani Baba hakkında bilinmesi gereken bilgileri ve şiirleri derleyerek, okurlarımızın takdirine sunmuştur.

İçindekiler

Önsöz 8
Giriş 10
İrfan Meclisi 17
İrfan Meclisi 2 18
Götürün Cenazeyi 19
Şah Hüseyin 20
Sormalı 21
İyi Bakasın 22
Biçare Ömrüm 23
Emanet Göndermiş 24
Çektirdi Bana 26
Anam! 28
Közün Üstüne 30
Gelinde Görün Köyümü 31
Yetmez mi? 34
Çek Hele Dostum 35
Alevisin Sen 36
Anasını Bellediğim 38
Son Nasihat 40
Bak Be Sultanım! 42
Vefasız Dost 43
Ardımdan Ağlamasınlar 44
Aslın Nedir? 45
Aşk Pazarı 46
Aşk Gecesi 47
Savcı Bey! 48
Atın Silahları 50

Bağışlar mıyım? 51
Bahar Rüzgârı 52
Olmaz 53
Gidiyor/Hiciv 54
Barışalım 56
Turani'ye Arzuhal 58
Cahil Melek Olsa 59
Bu Gece 60
Can Dosta 62
Coşma Deli Gönül 63
Çiçeksin Belgin 64
Güzel Belgin 66
Devami'den Turani Babaya 68
Dilekçe 69
Dosta Uyarı 70
Dualı Bebek 72
Eğlen Güzel 74
Dostum 76
Esir mi Eyledin? 77
Evrene Yolculuk 78
Ozan Bozkır 79
Farkında mısın? 80
Gayri Akıllan 82
Gönlüm Şâd Ola 84
Haydi Yürü 86
Gülperi 88
Hoş Kadın 89
Kahır Mektubu 90
Kanlı Şehir 92

Kavgamıza Gel 94
Kemalim 96
Korkma Hoca 98
Kır Çiçeğim 100
Maskeliler 102
Kaygısızlar 104
Mansur'un Darı 105
Neden İnkâr Edersin? 106
Nefsin Mahkûmu 108
Ozan Bindebir'e 114
Ozan Dümrül'e 115
Ozan Turani Baba'ya 116
Öldü Neyleyim 117
Orman Katili 110
Orman Katili 110
Mutlu Kara Oluk 112
Olmasın 113
Ozan Bindebir'e 114
Ozan Dümrül'e 115
Ozan Turani Baba'ya 116
Öldü Neyleyim 117
Ölüyüm Zaten 118
Ölmem 120
Sadık Dost 121
Saymayız 122
Sağlam Cumhuriyet 124
Nasıl Erişilmez 125
Sen Bir Anasın 128
Saramayan Sevdiğim 130

Sen Olmayınca 131
Sevda Çiçeği 132
Sevdalı Gözler 133
Taşlama (Nasihat) 134
Sevdiğim 136
Turani Baba 137
Turani Baba'ya Şikâyet 138
Turnam 140
Tuzak 142
Söyle Kimsin 144
Koşasın Diye (Devriye) 145
Uyma Kara Cahile 148
İtirazın Var mı? 150
Sorulmalıdır! 154
Var Derler 156
Turani Baba'ya 158
Yalancı Han 159
Yar Yar 160
Yavru Ceylan 161
Yiten Yavrum 162
Yaylanın 164
Yazar mı Yazar 165
Yedi Bucak Avşarları 166
Yürekli Millet 167
Turani Baba Biyografisi 168
Cana Benziyor 171
Yarıştım Geldim 172
Fatma 174
Kaynakça 176

Önsöz

2009 yılı bir yaz akşamı köyüm olan Burunören Köyünde bir eğlence tertip edilmişti ve Turani Baba da davetliler arasındaydı. Kendisi ile ilk defa orada tanıştım. O akşam bizlere o güzel şiirlerinden örnekler sundu.

Ertesi gün aramızda yapılan bir toplantıda kendileriyle detaylı konuşma imkânı buldum. Bana şiirlerinden bahsetti. Ben de, eğer şiirlerini topluca görme olanağım olursa okumak ve kendilerinin de uygun görmesi halinde kitap halinde yayınlamak istediğimi söyledim. Bu konuşmadan sonra kendileri Almanya'ya döndü ve konu bu şekilde kaldı.

Aradan bir yıl geçmişti ki Turani Baba beni telefonla arayarak; " Ben sana bir telefon numarası vermiştim. Bu numara aranmak için. Şimdi Ankara'dayım görüşelim" dedi. Sıhhıye'de görüştük. Kendisi hakkında, Gazi Üniversitesi'nden Ezgi Bolçay hanım'ın bir doktora tezi hazırladığını söyledi ve kitabı imzalayarak bana verdi.

O günden sonra ben de, bu değerli ozanımızın şiirlerini ve hayat hikâyesini detaylı olarak incelemeye başladım. İnceledikçe ve okudukça, ben bir sıradan insanla değil, bir derya

ile karşı karşıya olduğumu gördüm. Ve bu değerli ozanımızın şiirlerini kitap haline getirmeye, tüm şiir severlerle paylaşmaya karar verdim.

Okuduktan sonra göreceksiniz ki, bu şiirlerin tozlu raflarda değil, her şiir severin elinde ve dudaklarında olması gerektiğine karar vereceksiniz.

Ülkemiz kaotik bir süreçten geçiyor. Aydınlanma'nın yok edilmeye çalışıldığı ve bu uğurda öz değerlerimizin yok edildiği, Cumhuriyet kazanımlarımızın radikal girişimlerle kökten kazınmaya çalışıldığı bir süreçten!

Doğal ki, o Kültür'ün tüm üretimleri, isimleriyle birlikte uslardan silinmeye çalışılıyor. Folklorumuz, halk müziğimiz, evrensel ak yüz'ümüz silinerek.

Turani Baba, bu varsıllığımızın ayakta durabilen ve savaşımını sürdüren son kuşağından!

Bir tarih Turani Baba; bir kültür; bir yurt, bir yarım yüzyılı tüketmiş soluk! Bir haykırış, bir devrimci öz! Kıraç topraklara ferahlık veren Çamlıbel esintisi. Bir pınar!

Bir yol! Bir Anadolu ne ise, o işte! Çok yaşa Ustam Hep var ol. Bize ruhumuzu anlat şiirlerinle. Bize yeni ufuklar aç nefesinle. Unutturma köklerimizi. Çal, söyle. Size sonsuz saygılarımla. İyi ki varsın!

Mehmet Seçkin
(E) J. Kur Albay
22 Aralık 2010 / Ankara

Giriş

Duran Özaydın,1938 yılında Kayseri'nin Sarıoğlan ilçesine bağlı Karpınar köyünde dünyaya gelmiştir.

İlkokulu köyünde bitirdikten sonra, ortaokul ve askerî okulu Konya'da okumuştur.

Turani Baba'nın asıl adı Duran Özaydın'dır. Baba adı Abuseyf. Anası, Ozan Kul Budala'nın torunu Fatma'dır. Turani Baba hem ana tarafından hem de baba tarafından ozan soyundan geliyor. "Göl yerinden su eksik olmaz" demişti atalarımız. Gerçek olanı böylece vurgulayıp sözün doğrusunu söylemişler.

Turani Baba'nın soyu;

Osmanlı'nın, 18.yüzyılda tarım alanındaki işgücünden yararlanmak amacıyla yerleşik düzene geçirmek için göçebe Türkmen toplumuna uyguladığı korkunç baskıya korkusuzca başkaldıran ve;

Hakkımızda devlet etmiş fermanı

Ferman padişahın dağlar bizimdir

Diyen, Avşar soyunun ünlü ozanı Dadaloğlu'na dayanıyor. Böyle bir soydan gelen halk şairi ilk şiir söylemeye ilkokul çağında başlamıştır. İlk söylediği şiirler ise aşk üzerinedir. Daha

sonra bu yeteneğini tespit edip, O'na cesaret veren edebiyat öğretmeni Fakir Baykurt'tur.

Dadaloğlu Aziziye, şimdiki adı Pınarbaşı, ilçesine yerleşiyor. Dadaloğlu'nun amcası olan Turani Baba'nın büyük dedesi Bahri Bey 1723'te Karpınar köyünü kurup oraya yerleşiyor.

Karpınar Köyü çevresinde Avşar boylarından olan İğdeli, Körkuyu, Yerliburun, Kaleköy ve Burunören Köyleri vardır.

Turani Baba gençlik çağına geldiğinde çevresindeki saz âşıklarından etkilenerek keman ve saz çalmayı öğrendi.

Turani Baba, Anadolu ozanlarının birçoğundan nemalandı, ilham aldı. Özellikle de Emlek ozanlarından Âşık Kemter'den, Âşık Agahi'den, Âşık Veli'den, Âşık Veysel'den, Âşık Ali İzzet'ten maya tutup kendine benzeyen, etiyle kemiğiyle kendinden olan, aşk ateşine yanıp bizim türkülerimizi söyleyen bir Turani Baba olarak çıktı karşımıza.

Ayrılık, hasretlik ve gurbet duygusu onu yakar kavurur. Çünkü şiirlerinin her bir dizesinde onulmaz acılar gizlidir. Gurbet üstüne, hasret üstüne...

Turani Baba aşk ve sevda yolunda coşkulu bir Karacaoğlan'dır. Türkülerin akışı coşkuludur, yalındır. Gönülden kaynayıp geldiği gibidir, etkileyicidir.

Haksızlıklar, adaletsizlikler karşısında yiğitçe duruş göstermeyi, direnmeyi de Dadaloğlu'ndan öğrendi. Soya çekimin ezeli bir nişanesidir bu soylu benzeyiş elbette.

Turani Baba, elinde sazı dilinde yanık türkülerle kırk yıldan beri halkın arasına karışıp diyar diyar gezdi dolandı. Bizimle ağladı, bizimle güldü. Kızılırmak gibi gâhi bulanık aktı gâhi duruldu. Yar aşkına, pir aşkına coştukça coşarak engin denizlere karıştı. Ozan adını Turani Baba olarak yaydı bu âleme!

68 kuşağı gençliğinin alanları dolduran "Emperyalizme hayır!" mitinglerindeki tüyleri ürperten o yiğitçe şahlanış, o muhteşem heyecan Turani Baba'nın şiirlerinde de kendini sıkça gösterir. Üzerinde yaşamakta olduğumuz dünyadaki kötü gidişi, dengesizliği, sosyo-ekonomik adaletsizliği eleştirir; bir yanıyla yoksulu, garibanı ezen, haksızı uğursuzu koruyan, onu üstünde barındıran vefasız dünyaya serzenişte bulunur, küser kahırlı sözlerle gönül koyar.

Turani Baba, içtenlikli bir gönül adamı oluşunun yanında o kılı kırk yaran ince elekten süzülmüş Alevi- Bektaşi yolunun yorulmaz bir yolcusudur aynı zamanda. Sazda ve sözde ustası olmamış fakat bağlamada üslup öncüsü olarak Âşık Veysel'i kabul etmektedir. Öğrenciliği esnasında Ergun Zorlutuna'dan ve Eşref Yazgan'dan nota dersleri almıştır. Daha sonraları Ankara'ya geldiğinde ise Ahmet Gazi Ayhan, Bayram Aracı ve Nezahat Bayram ile tanışmış ve 1960 yılına dek bağlama gruplarında yer almıştır. Yine Ankara'da - henüz her ikisi de Âşık değilken- Mahzunî'yle tanışmış uzun süren bir dostlukları olmuştur.

Kendi kültürünü Avrupa'ya duyurmak ve müzik yapımcılığı yapmak için 1968'de Almanya'ya işçi olarak gitmiştir. 1977'de kendi soyadını taşıyan bir yayıncılık şirketi kurmuştur. Belkıs Akkale, Musa Eroğlu, Ali Ekber Çiçek, Atakan Çelik, İhsan Öztürk gibi sanatçıların prodüktörlüklerini yapmıştır. Aynı zamanda Almanya'da TRT'nin fahri müzik prodüktörlüğünü yapmıştır. TRT'ye birçok mahalli sanatçı kazandırmış, sık sık TRT'nin canlı yayınlarında saz çalıp türküler söylemiştir. Bağlama dersleri vererek birçok sanatçı yetiştirmiştir. Avrupa'da kültürel kurumlarda semah ve bağlama dersleri vermeye, şiir yazmaya devam etmektedir.

Davet edildiği ilk etkinlikte, bestesini - "Mühür Gözlümün" de yaratıcısı-Âşık Ali İzzet'e okumuştur. İşte bu etkinlikte nasıl mahlas aldığını şöyle anlatmaktadır: "Bir şiirimde türkümü sazıma aktarırken mahlas olarak nüfustaki adımı söyledim. Ali İzzet hocamız da dedi ki: "Evladım, sazın da sözün de yeni bir tür, senin adını Türanî koyalım". Ondan sonra ben mahlasımı çeşit anlamına gelen Türanî okumaya başladım.

Daha sonra Karaözü Kasabasında lise açılışında Veysel Baba'yla tanıştım. Beni dinledi. Mahlasımda Türanî geçince Veysel Baba : "Türanî nerden çıktı Karaoğlan, ben Ü harfinin noktasını kaldırıyorum oğlum, Turani 'sin sen" dedi. Bir de yeni yetişen çağdaş ozanlarımız bana BABA ismini koydular ve Turani Baba olarak noktalandı."

Âşık Turani, yazdığı şiirleri önceleri kitap halinde bastırmıştır. Bir de kırk beşlik plağı vardır. Bazı şiirlerinden dolayı kitapları ve plakları toplatılarak imha edilmiştir. Daha sonraları yeniden toparlanan Âşık, şiirlerinin bir kısmını internet sitesinde yayımlamaya başlamıştır. Geri kalanını ise metinler halinde biriktirip kitap haline getirmeye karar vermiştir.

Âşık'ın şiirinde işlediği konuların bir kısmını şöyle sıralayabiliriz; tabiat, aşk, sevda, doğa şiirleri, insan manzaraları. Bunun yanı sıra son yapıtlarından olan şiirlerinde; nasihat, tasavvuf, uyarı, çatma gibi dört rengi bir arada görmek mümkündür. Şiirleri arasındaki düşünce farkını görebilmek için, şiirlerini sonradan değiştirmeyen; özüne, sözüne, hecesine hatta noktasına bile dokunmayan Turani Baba daha sonraları dönüp bu şiirlerini okuduğunda, o duyguları tekrar yaşadığını söylemiştir. İrticalen de şiir söyleyebilen şair, ifadeye ve dilimize daha uygun olduğu için şiirlerinde 6+5 11'li hece veznini tercih etmektedir.

Serbest vezinle de yazdığını fakat saza daha çok renk kazandıranın 11'li hece ölçüsü olduğunu belirtmiştir. Eski şiirlerinde koşma tarzına da rastlanmaktadır.

Doğup büyüdüğü bölgede yaşamış, Dadaloğlu, Pir Sultan, Karacaoğlan gibi âşıkların eserlerine büyük ilgi duymuş ve bunları dinleyerek yetişmiştir. En çok Âşık Veysel ve Âşık Ali İzzet'in şiirlerinden etkilenmiştir. Çağdaş olan âşıkların hepsinin birbirinden üstün olduğunu, herkesin ayrı bir felsefeyle şiirler yazdığını ancak, çağdaş

Kadın ozanlarımızdan Şah Turna, Rabia, Hülya Yıldırım (Şahini), Pakize Altan (Didarî), Elifçe ve Ozan Sakini gibi hanım âşıkları daha çok takdir ettiğini belirtmiştir. Aşık İhsanî. Aşık Daimi, Aşık Nesimi Çimen, Kul Ahmet, Kul Hasan, ve Feyzullah Çınar gibi dostlarını hiç unutmamaktadır.

İlk eşinin vefatından sonra ikinci kez evlenmiştir. İlk eşinden 3 çocuğu vardır.

Şairliğini etkileyen önemli unsurlardan birisi de, ilk eşini kanser hastalığından kaybetmesidir.

Âşık Turani, rüya görmek ve bade içmek konusundaki düşüncelerini şöyle anlatmıştır: "Ozanlık geleneğini yürütmek, âşık olmak bir duygu yüklülüğüdür. Rüyada pir elinden dolu içmek gibi bir inancım yok, bu başlı başına bir aşktır. Bu duyguyu yaşayamayan zaten o rüyayı da göremez. Bu hayal, aşk, inançla iç içe yaşıyorsan, uyurken de bunlar hayalindedir. İşte buna rüya denir. Onun temeli de duygu yüklülüğüdür."

Herhangi bir âşık koluna mensup olmayan şair, halktan ve kültürden yana olan her âşık ile birlikte olduğunu söylemiştir. Kendisinin de âşıktan çok ozan olduğunu belirtmiştir: "Bana

halkıma, ülkeme aşkımdan dolayı âşık diyebilirler ama ülkemin, milletimin huzuru için bir halk ozanıyım."

Âşık makamları hakkında şöyle düşünmektedir: "Her ozanın kendine has makamı vardır. Hiçbir ozan diğer bir ozanın renginde söyleyemez. Mesela Âşık Veysel'in bir makamı vardır ve hiç kimse onun verdiği güzelliği aynen şiire veremez. Ozanlık geleneğinde makam, ozanın şahsiyetine verilmiş bir unvandır." Bunun dışında Turani Baba, hicaz, hüseyni, segâh gibi makamları da kullanmıştır.

"Bugünkü gelenekte halkı için kendini feda edecek, gönüllerde taht kurmuş bir ozan göremediğini" söylemiştir. "Âşıklık geleneğinin yaşaması isteniyorsa, halk ile bütünleşmek gerektiğini, ozanların taviz vermeden dünyada yaşayan bütün canlıları kucaklama öğretilerini devam ettirmeleri gerektiğini ve günümüz toplumunda halk şairlerinin düşüncelerine saygı duymamanın ve baskı altında bırakmanın onların gelişmesini engelleyecek zorluklardan olduğunu" ifade etmiştir.

Âşık, 117 yaşında vefat eden babaannesinden dinlediği halk hikâyeleriyle yetişmiştir. Kendisi de daha sonraları Ferhat ile Şirin gibi halk hikâyelerini anlatmıştır. Araştırmacı yazarlardan Ali Duran Gülçiçek Alman Edebiyatı Bölümünde Almancaya çevirmek kaydıyla Âşık Turani'nin birkaç şiirini almıştır. Dergilerde ve antolojilerde şiirleri yayınlanmıştır.

"Aklında kalsın
Ozanın Yazdığı Şiirlerin İçinde
Sen Kendini Bulamıyorsan
O Sen Değilsin,
Sakın Üzerine
Alınma."

Turani Baba

İrfan Meclisi

İrfan meclisinde, kendimi buldum,
Çok cahil kalmışım, ilmim yetmedi.
Dört fidanı dikmiştim, gönül bağıma,
Özü çürük çıktı, biri bitmedi.

İrfanlar meclisi, ulu bir divan,
Hakikat yolunda, edilir beyân,
Cahile kapalı, arife ayan,
Gerçek ifşa oldu, üstün örtmedi.

Bu mecliste, çürük metah satılmaz,
Güzel sözler, seçilip de atılmaz,
Azmış yaralara, merhem katılmaz,
Yaralar baş tuttu, em'im yetmedi.

Azgın yaralara, merhem neylesin,
Kul Turani, her zaman mı böylesin?
Yeri gelmiş iken, sözün söylesin,
Perdeler bozuldu, düzen tutmadı.

İrfan Meclisi 2

Usta malı ile çalım satılmaz,
Matahın var ise, dök de görelim.
Doğru sözler, seçilip de atılmaz,
Yanlışa bir ayar, çek de görelim.

Ulu ozanlara, bağlı özümüz,
Beynamaz cahile, vardır sözümüz,
İrfan meclisinde, ipek bezimiz,
Terziysen bir kenar, dik de görelim.

Biz üstadımızdan, aldık ilhamı,
Ustası olanın, Hak'tır kelâmı,
Dostun yarasına, sürdük merhemi,
Açık yaraya tuz, ek de görelim.

İkrar aldık, ikrar verdik pirlere,
Onun için ilmek, geçti serlere,
Bu sözümüz, gönül gözü körlere,
Dünyaya biz gibi, bak da görelim.

Biz Derviş Ali'yi, pek çok okuduk,
Her hecesin, ilmek ilmek dokuduk,
Gül dalında bülbül olduk, şakıdık,
Sen de bir çalıya, çık da görelim.

Turani'yim sözüm, bulur yerini,
Tanırım insanın yiğit, erini,
Dilimden düşürmem, pirler pirini,
Gönlündeki kini, yık da görelim.

Götürün Cenazeyi

Kalktı Almanya'dan göçün eyledi,
Yaralım varıyor karşılan bari.
Yuvasında ayrı üçte kuzudan,
Maralım varıyor karşılan bari.

Neşter vurup yarasına baktılar,
Kollarına serumları taktılar,
Vatanına kadar ölmez dediler,
Yaralım varıyor karşılan bari.

Tabutunu incitmeden indirin,
Köydeki dostlara haber bildirin,
Cenazeyi Ankara'dan aldırın,
Zaralım varıyor karşılan bari.

Turani'm de bana ağıt yakmazsa,
Tabutuma türlü çiçek takmazsa,
Elin vatanından garip yollarsa,
Karalım varıyor karşılan bari.

(Not: Sevgili Eşim İnci Özaydın'ın Almanya da hakka yürüdüğü gün yazdığım Ağıt.)

Şah Hüseyin

Kan çanağı oldu görmez gözlerim,
Hayalde vahşeti görür sabahtan.
Kesildi dermanım, tutmaz dizlerim,
Yine Şah yolunda yürür sabahtan.

Zalim Yezit kılıcını kaldırır,
Şah Hüseyin'in gül benzini soldurur,
Masum-u Pakları dahi öldürür,
Kanlı baş önünde durur sabahtan.

Gökteki melekler hep yere indi,
Şahın etrafında semaha döndü,
Nice masumların hayatı söndü,
Fatma Meleklerle görür sabahtan.

Hain yezit ciğerleri dağladı,
Hüseyin'e yas tutan kara bağladı,
Şahım için melekler de ağladı,
Gözün pınarları kurur sabahtan.

Turani'yim akar gözümün yaşı,
Birlikte yoğurur toprağı, taşı,
Yezid'in elinde Hüseyin'in başı,
Benliğim yok olur, erir sabahtan.

Sormalı

Tatlı dilli güler yüzlü bebeğim,
Gülüşüne dünyaları vermeli.
Ahu gözlü doğru sözlü meleğim,
Yollarına mor çiçekler sermeli.

Aşkın ile kuru ağaç dallanır,
Öpüldükçe al dudaklar ballanır,
Yürüdükçe güzel endam sallanır,
Saçlar sırma ceylan gözler sürmeli.

Açmamış tomurcuk taze bir fidan,
Huri mi? melek mi? süzülüp giden,
Böylesi güzele can kurban eden,
Cellâdın önüne gidip durmalı.

Okşayan gözlerle görseler seni,
Kötü bakan gözler örseler seni,
Kadrini bilmeze verseler seni,
Değerini Turani'den sormalı.

İyi Bakasın

Bir tebligatım var Turani Baba,
Yolladım Didemi iyi bakasın.
Onu kazanmaya eyleyin çaba,
Yolladım Didemi iyi bakasın.

Emaneti sana seni Allaha,
Turnayı gözünden vurdun vallaha,
Gelini köledir sanma illaha,
Yolladım Didemi iyi bakasın.

Yüreği yaralı öksüzün biri,
Hep sevgi aradı yıllardan beri,
Mesut demesin ki elimin kiri,
Yolladım Didemi iyi bakasın.

Büyüklük çiledir büyüklük keder,
Saygı küçüktendir inşallah eder,
Bu ikinci kezdir el bize ne der?
Yolladım Didemi iyi bakasın.

Onu evladınmış gibi göresin,
Dolaşan saçını sevip öresin,
Simdi Şahini'ye bir söz veresin,
Yolladım Didemi iyi bakasın.

Biçare Ömrüm

Biçare ömrümü boşluğa saldım,
Keyfince özgürce yaşasın diye.
Kâinat içinde bir canlı oldum,
Gönülden gönüle koşasın diye.

Beyin aldım zihin aldım el aldım,
Beden aldım bacak aldım kol aldım,
Sıfatı yaratıp bir vücut buldum,
Bir insan şekline düşesin diye.

Bu evrende misafirsin dediler,
Çok öldüm dirildim hiç bilmediler,
Bir türlü şeklimi göremediler,
Çeşitli canlıyla yaşasın diye.

Geldim kâinata adı dünyaymış,
Yaratıklar guruplara ayrılmış,
Turani'yim yaşam, ancak rüyaymış,
Ölünce çukura düşesin diye.

Emanet Göndermiş

Emanet göndermiş Ozan Şahini,
Umutsuz hayaller kurdurur muyum?
Küşüm etme gözüm gibi bakarım,
Sırrımı yadlara bildirir miyim?

Yıllar boyu hasretini çekerim,
Bu fidanı gül bahçeme dikerim,
Soframda ekmeğim bayram şekerim,
Yadlara elimden aldırır mıyım?

Senelerdir ivdik ivdik ararım,
Bir hazine buldum var mı zararım,
Saçlarını koparmadan tararım,
Dizimin dibinden kaldırır mıyım?

Bahroğlu soyuyum sözlerim senet,
Mademki sen bana ettin emanet,
Saksımın içinde bir demet buket,
Hep canlı tutarım soldurur muyum?

Ömrün uzun olsun Şahini kızım,
İşte şimdi geldi baharım yazım,
Evimde Didem'im elimde sazım,
Böyle mutluluğu böldürür müyüm?

Melek mi yolladın be hey mübarek!
Doğan ailesine böylesi gerek,
Turani adına dikkat ederek,
Âlemi üstüme güldürür müyüm?

(Not: Turani Baba, Ozan Şahini'ye hiç geç kalmadan yukarıdaki sözü verir.)

Çektirdi Bana

Hayata, âleme, kadere, boyun,
Zulmeyledi felek büktürdü bana.
Yokluğun yükünü sardı sırtıma,
Çekilmez çileler çektirdi bana.

Bu yoksulluk omzumdan inmedi,
Kara talih hiç yüzüme gülmedi.
Ömür boyu gözyaşlarım dinmedi.
Didemden selleri döktürdü bana.

Bir kere cihanda gülmedi yüzüm,
Kahretti ağladı her iki gözüm,
Kadere, talihe, feleğe sözüm,
Zalimlere boyun büktürdü bana.

Âşık oldum sevda çektim yoruldum,
Coşkun seller gibi çağlayıp durdum,
Bir aslı uğruna yandım kül oldum,
Ölmeden kefeni diktirdi bana.

Ne arsız dünyaymış Laftan almadı,
Yoksulun yüzüne birgün gülmedi,
Yalvardım, yakardım yine bilmedi,
Kıraç yere tohum ektirdi bana.

Turani'sin neden minnet eylersin,
Başın büyütecek sözler söylersin,
Azgın sele kapılıp da boylarsın,
Çok çabuk tabutu çattırdı bana.

Anam!

Dünya kime kalmış, kim sultan olmuş?
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!
Dünya, Sultan Süleyman'a kalmamış,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

Tomurcuk gül iken ben bile soldum,
Bilmem ki dünyaya ben niye geldim?
Hasta duydum senden evvel ben öldüm,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

Yaz gelsin de hanemizde buluşak,
Bülbül gibi gül dalında söyleşek.
Koyun olup kuzularla meleşek,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

Mektup yazdım atamadım postaya,
Yad eller de bakmaz imiş hastaya.
Bir gün olsun doyamadın dünyaya,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

Yuvadan ayrılan bir de bacım var,
Yüreğimde tükenmeyen acım var.
Şu felekten alınacak öcüm var,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

Kahpe kalem nasıl yazmış fermanı,
Çok çalıştım bulamadım dermanı.
Bir gün sıra sana gelir Turani,
Ömrüm geçti diye üzülme Anam!

(Gazi Özdemir bu türküyü televizyonlarda seslendirmiştir.)

Közün Üstüne

Ozan Bozkır'dan da, bir nağme geldi,
Aldım selâm'ını, gözüm üstüne.
Genç'liğime götürdü, yüreğim deldi,
Doğradı ciğerim közün üstüne.

Methiyene mazhar olduysam eğer,
Bu mutluluk bana dünyaya değer.
Bozkırın yüreği doluymuş meğer,
Leb'den aşk dökülür sazın üstüne.

Turani baba'yım bilir de söyler,
Aşkı tatmayanlar sevdayı neyler,
Yetişti bozkırlar duysunlar beyler,
Daha çok söz vardır sözün üstüne.

Gelinde Görün Köyümü

Samanlıktır meskenimiz,
Gelin de görün köyümü.
Bir türlü bitmez çilemiz,
Gelin de görün köyümü.

Kerpiç duvar su akacak,
Kar yağınca yıkılacak,
Kışın hâlimiz n'olacak,
Gelin de görün köyümü.

Yarık taban çatlak eller,
Evlere doluyor seller,
İşte biziz ezilenler,
Gelinde görün köyümü.

Tenekeden soba yoktur,
Karnı açtır gözü toktur,
Çilesi herkesten çoktur,
Gelinde görün köyümü.

Okul harap yolumuz yok,
Çeşme bozuk suyumuz yok,
Acımız çok tokumuz yok,
Gelinde görün köyümü.

Köy gençleri evlenemez,
Para yok başlık veremez,
Murat nedir hiç göremez,
Gelinde görün köyümü.

Köleliği kabul ettik,
Doktorsuz yavru kaybettik,
Eridik tükendik bittik,
Gelinde görün köyümü.

Seçim geldi köy görüldü,
Haydutlar köye yürüdü,
Oy diye ölüm sürüdü,
Gelinde görün köyümü.

Sahildeki köşkler sende,
Biz çürüdük yıkık evde,
Köyümün dertleri bende,
Gelinde görün köyümü.

Askere çıplak gideriz,
Şerefli görev biliriz,
Cephe de ağa bekleriz,
Gelin de görün köyümü.
Asırlardır
Şehit verdik,
Şanlı Al Bayrağa sardık,
Ne cennet ne huri gördük,
Gelin de görün köyümü.

Zenginlik saltanat sende,
Biz çürüdük yıkık evde,
Yoksulluğun derdi bende,
Gelin de görün köyümü.

Verdiğin sözlerin n' oldu?
Sadece kesen mi doldu?
Ürüstem ilaçsız öldü,
Gelin de görün köyümü.

Ölüsünü çula sardık,
Fatiha'yla yola vurduk,
Genç yaşta toprağa verdik,
Gelin de görün köyümü.

Turani sözlerin bitmez,
Yokluk kapımızdan gitmez,
Teller paslı sazım ötmez,
Gelin de görün köyümü.

Bu şiiri rahmetli İnönü'nün Himmet Dede de Treni durdurulup Kayseri'ye sokulmadığı yıllar Mehmet Ali Aybar'ın Kayseri Mitingi'nde Sayın Avukat Şakir Keçeli ile Cumhuriyet Meydanı'ndaki Parkta Sohbet ederken yazdım.(Sanatçımız Aziz Şimşek) Uzelli kasetlerine de okumuştu.

Yetmez mi?

Bunca yoksulları yaktın ağlattın,
Felek senin ettiklerin yetmez mi?
Gurbet elde karaları bağlattın,
Felek senin ettiklerin yetmez mi?

Anam aldın, yârim aldın götürdün,
Eksiğin var, üstünü mü yetirdin?
Mezarım üstünde otlar bitirdin,
Felek senin ettiklerin yetmez mi?

Evirip çevirip çarkım döndürdün,
Su serpip de ocağımı söndürdün.
Hanemin üstüne baykuş kondurdun,
Felek senin ettiklerin yetmez mi?

Gide de gelmeye seksen üç yılı,
Bastı bostanımı feleğin seli.
Bir sene içinde dört tane ölü,
Felek senin ettiklerin yetmez mi?

Ne bir yoksul dedin, ne bir fukara ,
Ahret günü seni çeksinler dara.
Yoksa Turani'ye geldi mi sıra?
Felek senin ettiklerin yetmez mi?

Çek Hele Dostum

Sevgiyle bağlanmak bir gönül işi,
Aşkı yüreğine dök hele dostum.
Bir gönüle girmek kolay değildir,
Sevgi tohumunu ek hele dostum.

Kuşlar gibi daldan dala konarsın,
Her işmar edene çabuk kanarsın,
Gün gelir ki Kerem gibi yanarsın,
Aşkın çırasını yak hele dostum.

Ne elden utanır ne de âlemden,
Ne hainden kaçar ne de zalimden,
Hovarda kolları sarmış belinden,
Bir yol etrafına bak hele dostum.

Çaresiz kalırsın tutmazlar seni,
Cemlere cemaate katmazlar seni,
Bir pul değerine satmazlar seni,
Yanlış giden yoldan çık hele dostum.

Şeş gele diyerek attım dubara,
Turani babanın gönlünde yara,
Kendi ayarın da bir düşkün ara,
Elini yakamdan çek hele dostum.

Alevisin Sen

Açılım bir tuzak katılma sakın!
Hep başını dik tut, Alevisin sen.
Ufak bir ikrama satılma sakın!
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Evreni ışıtan bir kültürün var,
Karanlığa düşüp etme ah-u zar,
Aslını terk etme, alma intizar,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

"Ben Aleviyim" de, haykır be korkma!
Önün aydınlıktır, arkana bakma!
Aslından kopup da benliğin yıkma!
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Asırlardan beri çok şehit verdin,
Seni katledenden ne fayda gördün?
Cami yaptırınca göğe mi erdin?
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Camiyle işin ne, kılmazsan namaz?
Mollaya yamanıp olma bir yobaz,
Elin şakağında düşün ki biraz,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Gelecek neslini yarını düşün,
Gün gelip girecek toprağa başın,
Toprağa düşmeden ver ki savaşın,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

ABD yoluna gitme gardaşım,
Elin gayretini gütme gardaşım,
Ülkene ihanet etme gardaşım,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Bir medya manyağı ederler seni,
Tıpkı koyun gibi güderler seni,
Kemende bağlayıp ye derler seni?
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Irkçılık yapmazsın, insan seçmezsin,
Haram yemez, yiğit kanı içmezsin.,
Doğru bildiğinden asla geçmezsin,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Turani Baba'nın anla sözünü,
Kendi kültürüne bağla özünü,
Her süreçte yok ederler izini,
Hep başını dik tut, Alevisin sen.

Anasını Bellediğim

Anasını bellediğimin dünyası,
Yoksulun yüzüne gülmedin gitti.
Çürümüş temeli bozuk mayası,
Hep eyvallah dedim bilmedin gitti.

Ne ettimse sana yaranamadım,
Koca kâinatta barınamadım,
Sana bir kul gibi görünemedim,
Beni de içine almadın gitti.

Özene bezene beni yarattın,
Diğer canlıların içine kattın,
Elinde mi yoktu yoksul bıraktın,
Namuslu bir dünya olmadın gitti.

Can verdin can aldın karşı çıkmadım,
Seni suçlamadım kaşım yıkmadım,
Yorgansız döşeksiz yattım bıkmadım,
Ne arsız dünyasın ölmedin gitti.

Ne sağlamın belli ne körün belli,
Ne hainin belli ne erin belli,
Ne namusun belli ne arın belli,
Haksızı üstünden silmedin gitti.

Nereye gidersem peşimde misin?
Yağlı hançer gibi döşümde misin?
Kuru ekmeğimde aşımda mısın?
Bir kere insafa gelmedin gitti.

Yuh be seni laftan, sözden anlamaz,
Hırsıza çok verir bana bulamaz,
Turani Hak için sarık dolamaz,
Bu çürük yasayı delmedin gitti.

Son Nasihat

Ne kadar söyledim, laftan almadı,
Çıkılmaz batağa, düştü gidiyor.
Yola getirmeye, gücüm kalmadı,
Doğru dürüst yoldan, şaştı gidiyor.

Gerçeği söylerim, anlar tersini,
Sadık olan dostun duymaz sesini,
Arayıp sormadan neyin nesini,
Karanlığa doğru, aştı gidiyor.

Bil ki bir düşküne, Alevi bakmaz,
İnancını bilir, onurun yıkmaz,
Kirlenmiş su ile bulanıp akmaz,
Çevreye bakteri, saçtı gidiyor.

Yıllardır kariyer, sahibi arar,
Yakalar zaafını, kanını sorar,
Çukura düşünce, gör neye yarar,
Ayağına kuyu, deşti gidiyor.

Aldandın tipine, sandın hazine,
Faka basar gibi, bastın izine,
Bir gün hak verirsin dostun sözüne,
Amma fırsat elden, kaçtı gidiyor.

Halkın ozanları, doğruyu söyler,
Engel olamadı, paşalar, beyler.
Yuvaya acımaz, cana kast eyler,
Bulmuş töreciyi, geçti gidiyor.

Hukuk'a benzemez töre yasası,
Hele bir duysunlar soyu, obası,
Laf, söz dinlemezler bozuk mayası,
Eyvah tehlikeye düştü gidiyor.

Biraz dokunduysam, gocunmayasın,
Acı konuştuysam, gücenmeyesin,
Sevdiğim içindir, incinmeyesin,
Bu son uyarıyı, seçti gidiyor.

Dinle gayrı can dost, sözümden anla,
Değer verme zehir, saçan yılana,
Bozma düzenini, gel doğru yola,
Turani'nin sabrı, taştı gidiyor.

Bak Be Sultanım!

Doğru dürüst olmak bir insan işi,
Kulun mahareti çok be sultanım.
Eğer gönül kırıp can incitmezsen,
Senden değerlisi yok be sultanım.

Nefsine uyup ta kirletme tenin,
Yanlış gidiş ile olmaz kıymetin,
Düşük bir cahile etme minnetin,
Eteğinden taşı dök be sultanım.

Varıp bir mürşide sor ki yerini,
Bilemezsin hilebazı, erini,
Madalya bil namusunu, arını,
Şerefle boynuna tak be sultanım.

Turani'nin sözü alana yeter,
Yedi telli sazı manalı öter,
Yaman zehirlidir yılandan beter,
Pespayeden kaçmak hak be sultanım.

Not: Pespaye (namussuz)

Vefasız Dost

Şu fani dünyada ömür bitmeden,
Gönülden bir sadık dostun olmalı.
Son nefesi verip veda etmeden,
Dar gününde bile vefa kılmalı.

Türlü hezimete uğradım durdum,
Ciğerimi köze doğradım durdum,
Hep vefalı bir dost aradım durdum,
Yiğit olan yiğitlikte kalmalı.

Ellerine sağlık sevgili dostum,
Nedir bu ihanet ne idi kastın?
Bu senin huyunmuş sanma ki küstüm,
El uzatırken de tedbir almalı.

Münâfık insanı düşkün sayarlar,
Bunu hoş göreni pişkin sayarlar,
Layık olacağı yere koyarlar,
Gerçek insan makamını bilmeli.

Dostuna dost gibi bakar Turani,
Dostunun gönlüne akar Turani,
Aşk ile sinesin yakar Turani,
Bundan sonra gerçek dostu bulmalı.

Ardımdan Ağlamasınlar

Yalan imiş bir anadan emdiğim,
Boşunaymış döne-döne yandığım,
Düşman olmuş bacı, kardeş sandığım,
Boşuna arkamdan ağlamasınlar,
Yas tutup karalar bağlamasınlar.

Eşimden gayrisi acep yanar mı?
Yaptığım yuvama baykuş konar mı?
Bahçemin tomurcuk gülü solar mı?
Koparıp da ciğer dağlamasınlar,
Yas tutup karalarlar bağlamasınlar.

Turani'yem kime söylen derdini?
Terk eylemiş vatanını, yurdunu,
Gurbet elde unutmadı ardını,
Kanayan yaramı sağlamasınlar,
Yas tutup ardımdan ağlamasınlar.

Aslın Nedir?

Salınarak gezen güzel,
Kurban olam aslın nedir?
Gözlerini süzen güzel,
Kurban olam aslın nedir?

Hangi köyden, hangi elden?
Sarılaydım ince belden,
Dudakların oğul baldan,
Kurban olam aslın nedir?

Açılmamış taze gonca,
Gözler ceylan beller ince,
Senin soyun huri bence,
Kurban olam aslın nedir?

Yüzünü almışsın aydan,
Saçıları salmışsın boydan,
Susma vazgeç sen bu huydan,
Kurban olam aslın nedir?

Nerden de rastladım sana,
Kirpikler dokundu cana,
Turani daldı ummana,
Kurban olam aslın nedir?

Aşk Pazarı

Gönül çarşısına tezgâh açmayan,
Mata'ın satmaya tellal bulamaz.
Rehberin elinden bade içmeyen,
Harama batar da helal bulamaz.

Nerede bezirgân nerde satıcı,
Hak ile pazarlık olur baş tacı,
Eğer olamaz ise Güruhu Naci,
Pazarın da açsa gel al bulamaz.

Bu pazardan kimler gelip geçmedi?
Kimler konaklayıp kimler göçmedi?
Ne âlimler ne ilimler saçmadı?
Nasibin almayan bir şal bulamaz.

Bu bir aşk pazarı alan gelmeli,
Arif meclisinde kalan gelmeli,
İlmiyle ummana dalan gelmeli,
Cahil bu pazarda bir dal bulamaz.

Bir gün Turani de kalmaz bu handa,
Gün gelir çatar ki öyle zamanda,
Nasip almayınca ilmî irfanda,
Binip de gitmeye bir sal bulamaz.

Aşk Gecesi

Ay ışığı geldi, girdi koynuma,
Yıldızların rengi soldu bu gece.
Açtı kollarını sardı boynuma,
Rüyalarım gerçek oldu bu gece.

Güneş buz kesildi, gezegen dondu,
Evrende canlılar, uykuya daldı,
Dünya hareketsiz, eksende kaldı,
Yeryüzünde hayat öldü bu gece.

Bir damla su diye yandı kâinat,
Titredi ağaçlar yükseldi feryat,
Kurudu okyanus kesildi Fırat,
Kürreyi ikiye böldü bu gece.

Güneş ışık alıp, yağmur yağmadan,
Canlılar uyanıp tekrar doğmadan,
Yer küresi aynı yere dönmeden,
Turani aşk ile doldu bu gece.

Savcı Bey!

Gel bu işten vazgeç; yanlışa düşme!
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?
Mülkün temelinden, yolundan şaşma!
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Hani Adaletti mülkün temeli?
Ata'dan öğrendim kendim bileli,
Elbet her yanlışın vardır bedeli,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Hak deyince hakkın almak mı kulun?
Hakkın korumaktır yetimin, dulun,
O zaman bulursun erkânın, yolun,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Haremine aldın biçare dulu,
Yavrusundan koptu, değişti yolu,
Sayende kırıldı kanadı, kolu,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Bir dulu koynuna almak mı yasa?
İfşa edemem ki, eyleme tasa.
Böylesi gidişte hak, hukuk varsa;
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Sanki kâinatı kendin yarattın,
Hangi dula rastladıysan el attın.
Hukuk makamını bir silah yaptın,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Yuvasından etme, tutma kadını,
Helalinde ara aşkın tadını,
Böyle kirli işe sokma adını,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Bir dost nasihati sözüm alana,
Laftan anlamayan benzer yılana.
Yuva zehirleme, var git yoluna;
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Gayri o tarağa takma bezini,
Bir bilge kişiye bağla özünü.
Turani doğruya çalsın sazını,
Adalet dediğin bu mu Savcı Bey?

Atın Silahları

Ateşli silâhlar bu tanklar niye?
Yaşasın tüm canlı geniş dünyada.
Kâinatı sana etmiş hediye,
Yaşasın tüm canlı geniş dünyada.

Aç kalmazsın korkma yeter herkese,
Aç gözlü insanda dolar mı kese,
Sadece muhtaçtır bir tek nefese,
Yaşasın tüm canlı geniş dünyada.

Kaldır sınırları düz olsun dünya,
Gezin yeryüzünü yürüyün yaya,
Dolaş ülkeleri gör doya doya,
Yaşasın tüm canlı geniş dünyada.

Bütün evren senin olsa ne çıkar,
Herkes ile paylaş gel olma sakar,
Turani'nin kor'u kendini yakar,
Yaşasın tüm canlı geniş dünyada.

Bağışlar mıyım?

Beni dostlarıma düşman eyledin,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.
Enkaza çevirdin harap eyledin,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.

Yaraladın parçalara ayırdın,
Sanki çınar gibi kesip devirdin,
Yüreğimi cayır cayır kavurdun,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.

Böylesi acıyı asla görmedim,
Yarası olana dahi sormadım,
Ben beni bileli hatır kırmadım,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.

Utan be birader arından utan,
Sana rehber olan pirinden utan,
Sen gibi haindir dostunu satan,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.

Turani'ye açtın kılıç yarası,
Hiç böyle olmasın yüzler karası,
Şimdi söyleyeyim geldi sırası,
Âlem bağışlasa ben bağışlamam.

Bahar Rüzgârı

Bahar rüzgârları değsin yüzüne,
Yanağın okşayan yelin ben olam!
Tomurcukken zülüfüne taktığın,
Sinendeki açan gülün ben olam!

Sen bir melek misin, yoksa peri mi?
Bir sevda uğruna koydum serimi.
Eğer vazgeçersem yüzün derimi,
Esir pazarında kölen ben olam!

Nasıl oldu birden çıktın karşıma?
Çekilmez dertleri açtın başıma.
Bakmaz mısın gözümdeki yaşıma?
Aşkınla çağlayan selin ben olam!

Hurilerden güzel ey Çeçen Kızı!
Ben sende yaşadım baharı, yazı.
Turani'nin gayri susar mı sazı?
Saçlarından kopan telin ben olam!

Olmaz

Evladım var diye boşa güvenme,
Mezarın taşını yazanın olmaz.
Kendi tabutunu kendin hazırla,
Olur ki kabrini kazanın olmaz.

Sanki kız yetirip oğlan büyüttün,
Ninni çalıp kucağında uyuttun,
Davullar dövdürüp düğün mü tuttun?
Vururlar çarkına düzenin olmaz.

Turani Baba da dert eder sanma,
Bu dünya böyledir kimseye kanma,
Boşuna tutuşup boşuna yanma,
Saraylar da yapsan gezenin olmaz.

Gidiyor / Hiciv

Devenin eline verdim yuları,
Taktı karıncaya çekti gidiyor.
Yükledi yükünü vurdu sırtına,
Üstüne bindi de geçti gidiyor.

Olanca yükünen dağları aştı,
Sahraları geçip düze ulaştı,
İndi okyanusa bir yelken açtı,
Açıldı deryaya kaçtı gidiyor.

Fil bunu görünce kıskandı durdu,
Vakit geçirmeden bir plân kurdu,
Sineğin sırtına bir semer vurdu,
Kalktı gaf dağına uçtu gidiyor.

Kuru lâf gemisi yüzer deryada,
Bu halkım ne ister bakmaz feryada,
Seksenlik üzmezi etti hovarda,
Zina tohumunu saçtı gidiyor.

Hatip gibi söylendiler durdular,
Halimizi kömür ile sordular,
Büyük vurgunları böyle vurdular,
Cafer ekibini seçti gidiyor.

Makarnayla rakipleri hakladı,
Halkımın nabzını böyle yokladı,
Hamd olsunla hırsızları akladı,
Milletin kanını içti gidiyor.

Marifetlerini söyledim durdum,
Doğruya gidecek yolunu sordum,
Vatandaşı ölü yaşarken gördüm,
Boş bedene kefen biçti gidiyor.

Arif anlar böyle doğru yalandan,
Kaçamadık zehir saçan yılandan,
Hele bir sor senden sonra gelenden,
Yokluk yakamızdan taştı gidiyor.

Bizim Cafer seyidi de akladı,
İki gram deterjanla pakladı,
Dövizleri nerelere sakladı,
Başımıza işler açtı gidiyor.

Beş bin yıl saz çaldım aynı makamdan,
Soyguncular el çekmedi yakamdan,
Turani'yim vergi alır tokamdan,
Vergi değil bu bir baç'dır gidiyor.

Barışalım

Güzel Rabbim gel de barışak hele,
İşte haksızlara çatar dururum.
Tek beden olak ta sarışak hele,
Ben bazen kafadan atar dururum.

Gücenme ha benim gibi deliye,
Söyleme ha Şahı Merdan Ali'ye.
Az dokundum sınırına, keliye,
Bir avuç tarlama katar dururum.

Ömür boyu hep yolunda koşuyom,
Bazı tökeziyom, bazen düşüyom.
Gömleğim yok, kış basınca üşüyom,
Yakamı bağrımı tutar dururum.

Sanma ki Yaradan yürekten çattım,
Hâşâ kudretine fikir mi kattım?
Dün gece rüyamda hûrimle yattım,
Bir kuru hayale batar dururum.

Bazı da çalışkan arı gibiyim,
Emekçinin alın teri gibiyim.
Toprağa serpilen darı gibiyim,
Susuz kıraçlarda biter dururum.

Turani'yi sanma delinin biri,
Her gün arzularım o Şahı, Piri.
Eğer suçum buysa yak diri diri,
Gerekli gereksiz öter dururum.

Turani'ye Arzuhal

Yazayım derdimi, geldi zamanı,
Zalim Mervan dinlemiyor amanı,
Bir aydın anlatsa dini, imanı,
Kâfir diye ezenler çok Turani.

Cemaatler yönetiyor ülkeyi,
Anayasa değiştirdi ilkeyi,
Kafasına geçirip de helkeyi(*),
Miğfer diye gezenler çok Turani.

BOP'un Eşbaşkanı gördük Tayyib'i,
Telafisi çok zor verdik kayıbı.
Kapatıp gittiler bunca ayıbı,
Zafer diye yazanlar çok Turani.

Dört yanımız çürüse de dayaktan,
Koyun gibi ayrılmadık koyaktan.
Köpekbalıkları kapmış ayaktan,
Lüfer diye yüzenler çok Turani.

Gerçek âşık aşktan alır közünü,
Hak yoluna yakar gider özünü.
Bindebir söylese doğru sözünü,
Küfür diye kızanlar çok Turani.

(*) helke: kova

Cahil Melek Olsa

Böyle bir hışıma gelse de başım,
Bataklığa bir taş atar değilim.
Bana izin vermez olgunluk çağım,
Gırtlağıma kadar batar değilim.

Ne bir gönül bilir, ne de hatırı,
Henüz beceremez iki satırı.
Ahıra bağlarlar kıllı katırı,
Böyle hayvan alır satar değilim.

Nezaket bir tarzdır, hem de marifet;
Böylesi kişiden kim etmiş nefret?
Bilge bir arife verilir kıymet,
Cahil melek olsa tutar değilim.

Asıl olanını söyledim başta,
Değer verilir mi arsıza, puşta?
Tesadüf Turani olmuşum işte,
Soysuzdan, yüzsüzden beter değilim.

Bu Gece

Aşkımı, duyguma kattım bu gece,
Sana uzun uzun yazıyom canan.
Karanlığı yardım, geceyi yırttım,
Feleğin çarkını bozuyom canan.

Otur makamına, gönül köşküne,
Meyil verme, pespayeye, düşküne,
Söz geçmiyor, düzenbaza, şaşkına,
Densiz insanlardan beziyom canan.

Garip âşık gibi acılar çekme,
Sevda tohumunu ham yere ekme,
Vefalıya bağlan, sineni yakma,
Senin değerini seziyom canan.

Sen gibi güzele ömür vermeli,
Gönül gözü ile bakıp görmeli,
O ceylan gözlerin Haktan sürmeli,
Ay gibi yüzünü süzüyom canan.

Benim nazarımda öyle yücesin,
Kırlarda açılan gülsün, goncasın,
Ozan'ın dilinde tatlı hecesin,
Sana çok maniler diziyom canan.

'Bir bilge mürşide varayım' diye,
'Dergâhına yüzüm süreyim' diye,
'Sen gibi meleğe ereyim' diye,
Bütün kâinatı geziyom canan.

Çehrene güzellik pek yakışıyor,
Kaşlarla gözlerin tam çakışıyor,
Avucumun içinde can çekişiyor,
Zavallı yüreği eziyom canan.

Emsalin içinde teksin dilberim,
Alnı açık, yüzü aksın dilberim,
Bir ilâh gibisin, paksın dilberim,
Sana gerçekleri yazıyom canan.

Turani'yim aşkın narına yansa,
Coşsa deli gönül, ahu zar olsa,
Kemiklerim birbirinden ayrılsa,
Seni yüreğime kazıyom canan.

Can Dosta

Sana gayet kısa nasihatim var,
İyi dost insana yardır can dostum.
Cahile uyup da etme ahu zar,
Cahil bakar amma kördür can dostum.

Doğru bildiğinden sakın vazgeçme,
Namert dolusundan bir damla içme,
Pespaye kişiye sırrını açma,
Sır saklayan kişi erdir can dostum.

Ozanlara büyük işler düşüyor ,
Dertlerimiz başımızdan aşıyor,
Vatanında işçim yoksul yaşıyor,
Yılmadan davanı sürdür can dostum.

Ozan Devamîsin devam et yola,
Her an yardım eyle, yetime dula,
Değer verme, ne servete, ne pula,
Dürüst ozan için ardır can dostum.

Bukalemun gibi görülmeyesin,
Her uzanan ele sarılmayasın,
Turani babaya darılmayasın,
Çünkü aklın yolu birdir can dostum.

Coşma Deli Gönül

Coşma deli gönül coşma dur hele,
O nazlı canana mihman olda git.
Sana gönül veren erdi kemale,
Gönülden gönüle gir de öyle git.

Fatma Anamıza benziyor adın,
Sen benim aşkımsın, neyleyim yâdın,
İki gönül birden alsın muradın,
Al beni sinene sar da öyle git.

Coştukça sazımda sırma tel misin?
Gözlerimden akan coşkun sel misin?
Benim cananımsın, sanki el misin?
Sineme mızrabın vur da öyle git.

Ciğer pare pare, can parça parça,
Turani hayrandır o sırma saça,
Göğsünün düğmesin açsan yavaşça,
Tomurcuk gülünden ver de öyle git.

Çiçeksin Belgin

Çiçek tarlasından geçerken, gördüm,
Her türlü renklerden açmışsın belgin.
Uzanıp leylâktan bir tane derdim,
Mis gibi reyhanlar saçmışsın belgin.

Koca bir kâinat aşkınla yanmış,
Yaylalar da yeşiline boyanmış,
Bin bir bitki kokun ile uyanmış,
Canlıdan canlıya uçmuşsun belgin.

Yaz gelince her çeşit'in ararlar,
İncitmeden birer birer dererler,
Sevgiliye buket yapar, verirler,
Gönülden gönüle geçmişsin belgin.

Hoyrat eli değip, dalın kesmesin,
Varsın konsun kelebek de küsmesin,
Aman bal arısı surat asmasın,
Bülbüle de gülü, seçmişsin belgin.

Rüzgârlar gülüşür, kuşlar söyleşir,
Gökte kanat çırpan, sana erişir,
Âşık ilham alır sende gelişir,
Ozanın sazında coşmuşsun belgin.

De gel de Turani anlatma bunu,
Vallahi kör derler görmezsen onu,
Böyle bir dilbere feda et canı,
Yiğidin başında taçmışsın belgin.

Güzel Belgin

Gönül gözü ile görür, söylerim,
Emsalin bulunmaz, teksin belginim.
Ne çekinir ne de minnet eylerim,
İnanmayan dönüp baksın belginim.

Gezdim Avrupa'yı, yoktur bir eşin,
Pek uyum sağlamış, gözünle kaşın,
Leblerin içinde, o inci dişin,
Gören yiğit bir of, çeksin belginim.

Gülüşüne bile biçilmez değer,
O ceylan bakışın cana kast eyler,
Doğuran ana da nur katmış meğer,
Mah yüzün aşığı yaksın belginim.

Krallar da diz çökmeli önünde,
Kraliçe güzel mi ki yanında?
Kıymetin bilmeyen bulsun canında,
Alnı açık, yüzü paksın, belginim.

Şöyle bir salınman, değer dünyayı,
Yüzün kıskandırır, güneşi ayı,
Seni gören âşık çeker sevdayı,
Kirpikler sineye çaksın, belginim.

Ben melek tanımam senin üstüne,
Tebessüm'ün ilâç olur hastana,
Bu feleğin Turani'ye kastı ne?
Varsın gözyaşları aksın, belginim,
Saçlarına güller taksın, belginim.

Devami'den Turani Babaya

Avşar ellerinden gurbete çıkmış,
Bağlamayla yoldaş olmuş Turani.
Ne zulümler görmüş, ne çile çekmiş,
Almanya da mekân bulmuş, Turani.

Yollar kat eylemiş, Ali diyerek,
Bu yol erenlerin yolu diyerek,
Ulu ozanlara beli diyerek,
Gerçeklere nazar kılmış Turani.

Bir zaman çalışıp, emekler vermiş,
Yoksul acısını kendinde görmüş,
Vurgun düzeninden hep hesap sormuş,
Halkın emeğini bilmiş Turani.

Devamî nazarım büyük ustaya,
Dilerim emeğim gitmesin zaya,
Ozanlar kendini vermiş sevdaya,
Gönül bahçesinde gül'müş Turani.

Dilekçe

Bir tek maruzatım vardır sizlere,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.
Vatandaş gözüyle bakın bizlere,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.

Kilovat saatinden olur mu belge,
Yanlışlar doğruya olmasın gölge,
Gönlündeki geçen gümanı sil de,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.

Vatandaşlık her bir ferdin aynası,
Buna uymayanın bozuk mayası,
Ne vatanı vardır ne de dünyası,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.

Halkın ozanıyım gezerim böyle,
Cereyan harcanır mı sen doğru söyle?
Evim kapalıyken gel insaf eyle,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.

Turani zevk ile vursun sazına,
Hak vermez insanın hilebazına,
Doğruyu görürsün bak avazıma,
Aman bu yanlışı düzelt hâkim bey.

(Not: Elektrik faturasını az görerek beni seçim listesine almayan Hâkime yazdım.)

Dosta Uyarı

Ne kadar söyledim, laftan almadı,
Kendi yarasını deşti gidiyor.
Yola getirmeye, gücüm kalmadı,
Doğru dürüst yoldan, şaştı gidiyor.

Gerçeği söylerim, anlar tersini,
Sadık olan dostun duymaz sesini,
Arayıp sormadan neyin nesini,
Soysuzun peşinden koştu gidiyor.

Bil ki o düşküne, Alevi bakmaz,
İnancını bilir, onurun yıkmaz,
Kirlenmiş su ile bulanıp akmaz,
Gönlün seli ile coştu gidiyor.

Yıllardır kariyer sahibi arar,
Yakalar zaafın, kanını sorar,
Çukura düşünce gör neye yarar,
Ayağına kuyu eşti gidiyor.

Aldandın tipine, sandın hazine,
Faka basar gibi bastın izine,
Gün gelir elini vurun dizine,
Velâkin yıldızın aştı gidiyor.

Hukuk'a benzemez töre yasası,
Hele bir duysunlar soyu, obası,
Laf-söz dinlemezler, bozuk mayası,
Eyvah tehlikeye düştü gidiyor.

Biraz dokunduysam, gocunmayasın,
Acı konuştuysam, gücenmeyesin,
Sevdiğim içindir, incinmeyesin,
Dostların sinesi pişti gidiyor.

Halkın ozanları doğruyu söyler,
Engel olamadı paşalar beyler,
Yuvaya acımaz, cana kast eyler,
Turani'nin sabrı taştı gidiyor.

Dualı Bebek

Ne hallere düştük bir görün hele,
İnsanı kahreder böylesi acı.
Vicdanını atmış bak hovardaya,
İmam nikâhıyla evlenir bacı.

İmamla şahitler safa durmuşlar,
Böylesi nikâhı yasal görmüşler,
Arapça ayetle yuva kurmuşlar,
Düşmanlar başına böylesi hacı.

Seneye varmadan doğar bir velet,
Rızkını Allah'a eder emanet,
Derki Allah vermiş, bu da bir hikmet!
Böylesi nesiller olur baş tacı.

Kulağına birde ezan okurlar,
Arapçayı kilim gibi dokurlar,
Hafızları bülbül olur şakırlar,
Cemaat ardından olur duacı.

Yurt sever yiğide kefen biçerler,
Soysuz veletleri ba.an seçerler,
Bu yurdun ırzına böyle geçerler,
Halkımın bunlara yok ihtiyacı.

Fakir vatandaşın kaderi budur,
Yavandır ekmeği, içtiği sudur,
Emektar halkımın hakkı bu mudur?
Kul Turani bu düzenden davacı.

Eğlen Güzel

Beni görüp kaçan güzel,
Eğlen hele kurban olam.
Çiçek gibi açan güzel,
Eğlen hele kurban olam.

Lebler kiraz dişler inci,
Öldürür yaşlıyı genci,
Kaçma değilim yabancı,
Eğlen hele kurban olam.

Kuş gibi kanat açarsın,
Melekler gibi uçarsın,
Ne diye benden kaçarsın?
Eğlen hele kurban olam.

Bir kerecik bakıp gitme,
Yıldız gibi akıp gitme,
Yüreğimi yakıp gitme,
Eğlen hele kurban olam.

Dur bir soluk ahu gözlüm,
Ay parçası güneş yüzlüm,
Lezzet veren şirin sözlüm,
Eğlen hele kurban olam.

Âşıkları yakan güzel,
Sular gibi akan güzel,
Bahar gibi kokan güzel,
Eğlen hele kurban olam.

Bir bergüzar verip de git,
Turani'yi öyle terk et,
Ölmez seni saran yiğit,
Eğlen hele kurban olam.

Dostum

Makama güvenir, düşersin dostum!
Gözünün önünü göremedin mi?
Derde düştün bulamadın dermanı,
Derdine bir merhem süremedin mi?

Sıfata, makama güven duyulmaz,
Sevgi ibadettir, ona doyulmaz.
Gönül pazarında fiyat sorulmaz,
Aşkın değerini soramadın mı?

Ne servete güven, ne de makama,
Her kötülük pençe atar yakana,
Sen kulak ver, iyi metah satana,
İrfan meclisine, varamadın mı?

Boşuna harcanan haline acı,
Dolaş hekimleri bulma ilacı,
Mezar taşı olsun başının tacı,
Zalim'in zulmüne uğramadın mı?

Adam ol peşinde âlem yürüsün,
Gerçek insan isen, gönül eri'sin,
Nesimi benzeri yüzdün derisin,
Turani'nin etin doğramadın mı?

Esir mi Eyledin?

Esir mi eyledin ruhu bedene?
Son nefese kadar çıkmasın diye.
İmam telkinini son kez söylermiş,
Toprak bedenini sıkmasın diye.

Sorgu melekleri gelir sorarmış,
İşte o an imanını ararmış,
Zebaniler etrafını sararmış,
Düştüğü çukurdan çıkmasın diye.

Kıl köprü üstüne bindirirlermiş,
Topuzunu vurup indirirlermiş,
Katran kazanında yandırırlarmış,
Kimsenin canını yakmasın diye.

Bin beş yüz yıl boş hikâye dinledik,
Asırlardan beri ezber eyledik,
Her cemaatte böyle ninni söyledik,
Turani uyanıp çakmasın diye.

(Not: Cennet vaadinde bulunan bir din hocasıyla tartışmada yazdım.)

Evrene Yolculuk

Ne iflasım vardır ne de kayıbım,
Servetim sırtımda yürüyorum ben.
Silâh üretmedim yoktur ayıbım,
Özgürlüğe doğru varıyorum ben.

Ufuktan öteye yol alacağım,
Çağın ötesinde çağ bulacağım,
O çağda bin asır kalacağım,
Gayrı son hedefi tarıyorum ben.

Tüm atmosfer dize geldi, yürüdüm,
Buz dağıydım ateşimle eridim,
Dünya kurulmadan yine var idim,
Evreni avucumda görüyorum ben.

Işık hızı ile yolu bitirdim,
Kâinatı bu tabutta götürdüm,
Âlimin elinde tek bir satırdım,
İlimle kürreyi örüyorum ben.

Turani babayım halktan biriyim,
Karıncadan küçük devden iriyim,
Babamdan ileri dölden geriyim,
Nazım Hikmet gibi duruyorum ben.

Ozan Bozkır

Kayseri Karpınar onun köyüdür,
Gurbet elde yaşar Turani Baba.
Öğrendim ki aslı ozan soyudur,
Hak aşkıyla taşar Turani Baba.

Almanya'da kalmış çok uzun yıllar,
Buraya getirsin dost seni yollar,
Saygıyla adını anıyor diller ,
Sazı ile coşar Turani Baba.

Vatan özlemiyle bir gelir gider,
Kin ve öfke yoktur hep sevgi güder,
Bozkır saygı duyar hem selam eder,
Hak der yola düşer Turani Baba.

Farkında mısın?

Sazımı eline her alışında,
Arlanmış olduğun farkında mısın?
Göğsüne dokunup her çalışında,
Körlenmiş olduğun farkında mısın?

Kirli ellerinle dokunma saza,
Sesini benzetme kargaya kaza,
Bak hele bülbülden çıkan avaza,
Zarlanmış olduğun farkında mısın?

Benim sazım yanlış işi oylamaz,
Ozan olan başka dilden söylemez,
Düşkün olanlara minnet eylemez,
Darlanmış olduğun farkında mısın?

O bir telli Kur'an kandıramazsın,
Sen kendi yoluna döndüremezsin,
Küllenmiş ateşi yandıramazsın,
Korlanmış olduğun farkında mısın?

Lezzet bulunur mu dil yarasında,
Sevgi aranır mı yüz karasında,
Gururla girdiğin dost arasında,
Horlanmış olduğun farkında mısın?

Turani aldanmaz gerçek peşinde,
Temiz pençe gezer sazın döşünde,
Hovarda koynuna her girişinde,
Kirlenmiş olduğun farkında mısın?

Gayri Akıllan

Aynaya bakıp da dünü hatırla,
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.
Sana anlatmak zor iki satırla,
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.

Söyleyecek bir çift sözün kalmamış,
Dostlara bakacak yüzün kalmamış,
Girdiğin mecliste izin kalmamış,
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.

Öyle bitki gibi yaşar durusun,
Kendi yaptığına şaşar durursun,
Hovarda peşinden koşar durursun,
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.

Seven dostlarından kaç şimdi gayrı,
Naneden naneye geç şimdi gayrı,
Gelene yorganı aç şimdi gayrı,
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.

Hayvanî keyif yapar, suçlu ararsın ,
Suçu kendinde gör, kimde sorarsın?
Bu gidişle acep neye yararsın?
Lâf, söz dinlemeyen şılapa seni.

Önüne gelenle, ol içli dışlı,
Yatıp dört ayaklı ve iki başlı,
Tükürttün yüzüne domuz bakışlı,
Lâf söz dinlemeyen şılapa seni.

Zamanında dedim kulak vermedin,
Gözünün önüne bakıp görmedin,
Kimlere çatmadın kimi yermedin,
Laf söz dinlemeyen şılapa seni.

Hovarda insan'ın keyfi biter mi?
Senin bu hayata ömrün yeter mi?
Aklı olan onur'unu atar mı?
Lâf söz dinlemeyen şılapa seni.

Aşk ile kaynadı, amma taşmadı,
Yaralar emledi, yara deşmedi,
Turani doğrudan asla şaşmadı,
Lâf söz dinlemeyen şılapa seni.

Gönlüm Şâd Ola

Yürekte yeşeren aşk meyvesini,
Al ki melek yüzlüm gönlüm şad ola.
Bir hoyratın değil, sadece benim,
Ol ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

Güzel, senin ile ikrar eyledim;
Beste yaptım, dertli türkü söyledim.
Seni sevdim, başka n'ettim n'eyledim?
Bil ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

O ceylan gözlerin değer cihanı,
Bir gülüşün del'eyliyor insanı.
Ayırma sevdiğim candan cananı,
Kal ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

Yedi dağ çiçeği gibi kokarken,
Hasretliğin yüreğimi yakarken,
Gül dalında bülbül gibi şakırken,
Gül ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

Yüreğinde sevda yükü saklı mı?
Bakışların, kılıçlı mı, oklu mu?
Aşkın için yitirdiğim aklımı,
Bul ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

Dünyaya değişmem bir bakışını,
Asma gül yüzünü, yıkma kaşını.
Turani'nin sana olan aşkını,
Çal ki melek yüzlüm gönlüm şâd ola.

Haydi Yürü

Bırak boş lâf yarışını,
Haydi yürü Türk gençliği.
Koru yurdun barışını,
Haydi yürü Türk gençliği.

Atandan aldın bu yurdu,
Kudret kanında buyurdu,
Sokma şu çakalı kurdu,
Haydi yürü Türk gençliği.

Sağda solda bırakılsın,
Ülkeye sahip çıkılsın,
ABD kökten yıkılsın,
Haydi yürü Türk gençliği.

Katile davet çıkıyor,
Vatanı içten yıkıyor,
Bu gençlik niye bakıyor,
Haydi yürü Türk gençliği.

Parselleniyor vatanın,
Kemiği sızlar Atanın,
Yakasından tut satanın,
Haydi yürü Türk gençliği.

Yurdumuza göz koydular,
Sinsice içten oydular,
Kaynakları tüm soydular,
Haydi yürü Türk gençliği.

Tez hedefe varılmalı,
Oyalanıp durmamalı,
Vatanımız korunmalı,
Haydi yürü Türk gençliği.

Müritlere kalmayacak,
Güneş yeniden doğacak,
Cumhuriyet korunacak,
Haydi yürü Türk gençliği.

İçte takkiyeciler var,
Kafalarına ver bir ayar,
Yoksa ülkeyi tüm soyar,
Haydi yürü Türk gençliği.

Vatansız namus olur mu?
Türk gençliği yorulur mu?
Turani geri kalır mı?
Haydi, yürü Türk gençliği.

Gülperi

Aşkın hançerini vurdun sineme,
Yüreğimde saplı kaldı Gülperi.
Bakışların bir ok, gülüşün silah,
Ciğerime kurşun saldı Gülperi.

O kıvrak sekişin sanki bir ceylan,
Biraz konuşalım azıcık eylen,
Salınıp da yürü şöyle bir boylan,
Gözüm endamında kaldı Gülperi.

Ay parçası gibi doğdun yüzüme,
Huri, melek görünürsün gözüme,
Güneş oldun baharıma, yazıma,
Sevdalın hayale daldı Gülperi.

Yavru keklik gibi kayıp gidişin,
Kaş göz oynatarak işmar edişin,
Turani'ye gülen o inci dişin;,
Aklını başından aldı Gülperi.

Hoş Kadın

Hoş kadının vazifesi bellidir:
Kurulu düzene sahip olmalı.
Çör-çöp toplayarak yapar yuvayı,
Elsiz dilsiz kuştan örnek almalı.

"Dişi kuşlar yapar" derler yuvayı,
Hayatı var eder, süsler dünyayı,
Hoş kadının yeri gönül sarayı,
Gerçek seviyorsa yüzü gülmeli.

Kadın bir melektir, biçilmez değer.
Hayat onda gizli yaşanır meğer.
Sırrını ellere açmazsa eğer,
O kadının kıymetini bilmeli.

Eşine bağlıdır seven bir kadın,
Tek beden olursa neylesin yad'ın,
Şu fani dünyanın çıkarır tadın,
Turani ölse de böyle ölmeli.

Kahır Mektubu

Kan bağından öte sevgili dostum,
Canımdan cananı çaldın götürdün.
Gayet sessiz çektin yağlı hançeri,
Yaralı bağrıma saldın götürdün.

Elbet güven duyar bu fakir sana,
Et tırnak gibiyiz dostluktan yana,
İhanet edilmez cana, canana,
Canımdan bir parça aldın götürdün.

Can canı aldatmaz sever isminden,
Gün gelir sorarsın kendi nefsinden,
Gayri uçmuş olur kuş kafesinden,
Ömrümü yarıya böldün götürdün.

Sana yakışmadı canım kardeşim,
Böylesi bezlerde ne idi işin?
Bıçağın sapladın yaralı döşüm,
Yufka yüreğimi deldin götürdün.

Gerçekten acıdır dostun yarası,
Ne merhemi tutar ne de sargısı,
Daha da beteri yüzler karası,
Olan hayalimi sildin götürdün.

Umarım yanılmış olurum işte,
Akıl mı koydunuz olmayan başta,
Yine yenik düştüm ben bu savaşta,
Şu bitkin halime güldün götürdün.

Öylesine cilve dolu gözleri,
Çok yapmacık şehvet veren sözleri,
Karda yürür göremezsin izleri,
Esnek olduğunu bildin götürdün.

Senelerdir dertlerini akladım,
Yeni açmış bir gül gibi kokladım,
Esirgedim gözüm gibi sakladım,
Gönül hanemdeyken buldun götürdün.

Böylesi dostluklar düşman başına,
Zehir koydun Turani'nin aşına,
Gerçek budur inkâr etme boşuna,
Bir kuru sevdaya daldın götürdün.

Kanlı Şehir

Pir sultan'dan beri yutar durursun,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?
Her gün biraz daha batar durursun,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Meğer sende ne hınzırlar türemiş,
Kara mollaların sende üremiş,
Nasıl yaratıkmış insan yer imiş,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Kuşun canını da incitmek günah,
Neyine güvenek neyine kanak,
Otuz beş can yedin hangine yanak,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Hangi dinde gördün insan yakmayı,
Analar ağlatıp ciğer yakmayı,
Ocaklar söndürüp yuva yıkmayı,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Alnımın akıyla geldim yanına,
İkimizde aynı renk bir bak kanına,
İnsan yakmak yakıştı mı dinine,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Körpe yavruların tazeydi yaşı,
Sana benziyordu gözüyle kaşı,
Kime karşı verdin sen bu savaşı,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Ciğerimi bölük bölük böldünüz,
Nerden türediniz nerden geldiniz,
Yavruları diri diri yediniz,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Her biri de birer kültür dalıydı,
Bu milletin kanadıydı koluydu,
Oda senin gibi Allah kuluydu,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Tarihlere kara sayfa açtınız,
Bu lekeyi yeryüzüne saçtınız,
Ecelsiz insana kefen biçtiniz,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

Turani baba da yavru babası,
Gözyaşı döküyor eli obası,
Elinde Allahın var mı sopası,
Daha doymadın mı be kanlı şehir?

(Not: 2 Temmuz Madımak Oteli'nde haince katledilen Kültür Şehitleri anısına)

Kavgamıza Gel

Geçti artık geçti ağıt günleri,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.
Ufuktan doğuyor zafer güneşi,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Ağlamakla acımazlar haline,
Gel hele gel karşı koyak zalime,
Şanlı bayrağını al ki eline,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Vatanı savunduk şehit vererek,
Yurda siper ettik göğüs gererek,
Zafer sancağını uca çekerek,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Bu vatanı sen var ettin sen kurdun,
Elinden gidiyor toprağın yurdun,
Tek bir yürek olsun Çerkez'in Kürdün,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Devrimcinin canı tek vatan için,
Dostu düşmanını çok iyi seçin,
Atın ülkemizden ABD piçin,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Bukalemun gibi renk değiştirmem,
Tek bir rengim vardır devrimciyim ben.
Sil düşmanı yurttan eğer Türk isen,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Çabuk devran döner Turani Baba,
Hiç hesap yaptın mı emekten yana?
Zamanı gelince söylerim sana,
Yürü bre yiğit kavgamıza gel.

Kemalim

Ozanlar ayağa kalktı,
Uyansın görsün Kemal'im.
Yurduna meşale yaktı,
Uyansın görsün Kemal'im.

Bu yürek hep aynı yürek,
Bükülür mü çelik bilek?
Birlikte hakkından gelek,
Uyansın görsün Kemal'im.

Biz bu vatanı vermeyiz,
Haine adres sormayız,
Boş yere kafa yormayız,
Uyansın görsün Kemal'im.

Şehitleri unutmadık,
Nöbeti onlardan aldık,
Sanmasın gaflete daldık,
Uyansın görsün Kemal'im.

Yine Samsun'a çıkarız,
Yurtta kongre yaparız,
Bu vatanı yaşatırız,
Uyansın görsün Kemal'im.

Ne Feyziler ne Turani,
Ozanlar öldü mü yani?
Atadan aldık fermanı,
Uyansın görsün Kemal'im.

(Not: Mevcut tarihte halk ozanlarımızdan Ozan Feyzi, Kemal'im başlıklı bir şiir yollamıştı ve aynı ayakla kendisine verdiğim cevap.)

Korkma Hoca

Ürkek bakıp yüzümüze,
Sakın bizden korkma hoca.
Güven bizim sözümüze,
Sakın bizden korkma hoca.

Yurt severleri asmadık,
Korsanca evler basmadık,
Yinede size küsmedik,
Sakın bizden korkma hoca.

Çağdaşlığı terk etmeyiz,
Karanlık yola girmeyiz,
Eğilip yeri öpmeyiz,
Sakın bizden korkma hoca.

Bilimin güzel kelâmı,
Elinde güçlü kalemi,
Çekinmeden ver selâmı,
Sakın bizden korkma hoca.

Emekçileri ezmedik,
Nesimiyi biz yüzmedik,
Elleri kanlı gezmedik,
Sakın bizden korkma hoca.

Karanlık yola gitmeyiz,
Asılsız meta satmayız,
Diz çöküp niyaz etmeyiz,
Sakın bizden korkma hoca.

Yürekliysen meclise gir,
Kubilayı keseni sor,
Suikast düzenbazı gör,
Sakın bizden korkma hoca.

Külhandaki natır gibi,
Anlamı yok satır gibi,
Cam yüklü bir katır gibi,
Sakın bizden korkma hoca.

Pir Sultandan aldık feyiz,
Emekçi halka köleyiz,
Haram yemez Turani'yiz,
Sakın bizden korkma hoca.

Kır Çiçeğim

İlkbaharın gelişini,
Bilir benim kır çiçeğim.
Sevgiliye giden yolu,
Bulur benim kır çiçeğim.

Açılır her türlü renkten,
Haber verir gelecekten,
Öpücüğü kelebekten,
Alır benim kır çiçeğim.

Bezenir yeşiller allar,
Dermandır verdiği ballar,
Bayırlara renkli şallar,
Olur benim kır çiçeğim.

Bulutlar surat asınca,
Acı bir rüzgâr esince,
Gayri ilkbahar susunca,
Ölür benim kır çiçeğim.

Giderken sallar mendili,
Yoktur ki söylesin dili,
Yerine açacak gülü,
Bilir benim kır çiçeğim.

Bergüzar ettiler yâre,
Hastalara oldu çare,
Turani düşmeden zare,
Gelir benim kır çiçeğim.

Maskeliler

Kirli masken ile halkın önüne,
Çıkma ha bozarız, halk ozanıyız.
Halkın arasına nifak tohumu,
Ekme ha bozarız, halk ozanıyız.

Her saniye tüm evreni gezeriz,
Hainlerin hilesini sezeriz,
Hilebazın oyununu bozarız,
Etme ha bozarız, halk ozanıyız.

ABD emriyle girme oyuna,
Sonra yazık olur fidan boyuna,
Vatandan kaçanın gitme suyuna,
Akma ha bozarız, halk ozanıyız.

Sen mi kaldın dürüst olan kefere,
Bindin gemiciğe çıktın sefere,
Yimpaş, Yibitaş'lar Deniz Fenere,
Yakma ha bozarız, halk ozanıyız.

Kimlere mal oldu bu Kombasan'lar?
Emeğin kaptırdı bizim Hasanlar.
Jet-Pa.diye gezer Hafız Osmanlar,
Takma ha bozarız, halk ozanıyız.

Senden olgun bu milletin her biri,
Erdemli insanın vardır değeri,
Din ile yazılmaz halkın kaderi,
Yıkma ha bozarız, halk ozanıyız.

Fırsat elinizde, sürün devranı,
Elden alınmadan yetki fermanı,
Işık hızı ile gezer Turani,
Bakma ha bozarız, halk ozanıyız.

Kaygısızlar

Meyil verme düzenbaza, huysuza,
Elinde olanı üter de gider.
Gönlünü kaptırma böyle soysuza,
Ömrün yavaş yavaş biter de gider.

Bir anlık severler; hissiz, duygusuz,
Gerçek aşka değer vermez, saygısız,
Sonunu düşünmez yaşar kaygısız,
Namusu pazarda satar da gider.

Vefasız dost ile pazarlık etme,
Evliya da olsa ardından gitme,
Söz dinlemeyene matahın satma,
Verdiği ikrarı yutar da gider.

Hiç düşünmez, leke sürer ismine,
Aynayı alıp da bakmaz resmine,
Leke bulaştırır güzel cismine,
Şehvet çamuruna batar da gider.

Dürüst olan bir can şaşmaz yolundan,
Zehir; lezzetlidir, düşkün balından,
Turani'nin musallada salından,
Dostları dört koldan tutar da gider.

Mansur'un Darı

Ne âlimler gelip geçti bu handan,
Aldanma dünyanın varına gardaş.
Gün gelir düşersin şöhretten, şandan,
Eser bırak dünden yarına gardaş.

Yoksulları eğit, cahillerden kaç,
İlmin kitabını anlayana aç,
İrfan meclisinin sınavından geç,
Tek harfte öğrensen kârına gardaş.

Doğru öğren, doğru söyle, doğru bil,
Doğrudan saptırır anlamayan dil.
Tuttuğun kinini kalp evinden sil,
Sevgi dolsun onun yerine gardaş.

Dostun gizli sırrı yâdlara denmez,
Namert sofrasından tek lokma yenmez,
Sıtkı sadık olan ikrardan dönmez,
Çekseler Mansur'un darına gardaş.

Bu dünya bir handır, canlılar fani,
Sultan Süleyman'a kaldı mı hani?
Boş yere konuşmaz Baba Turani,
Ecel çıksa ölüm turuna gardaş.

Neden İnkâr Edersin?

Dostluğuma ufak leke katmadım,
Neden inkâr edersin ki be dostum?
Arkadaşı kuru zevke satmadım,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Bir dostun cananı, canın olmalı,
Damarında kanı, kanın olmalı,
Namusu şöhretin, şanın olmalı,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Yardım için yollamıştım yanına,
Hiç oldu mu, hemen girdin kanına,
Yalan sözler yakışmıyor şanına,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Erdemli insanlar suçunu söyler,
Gerçeği saklamaz, içini söyler,
Böylesi bir dosta biçilmez değer,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Ozanların gözü kürreyi görür,
İnce mercek olur zerreyi görür,
Okyanusu geçer, deryaya yürür,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Daha geçen günler yanına vardı,
Salınıp sallanıp karşında durdu,
Tebessüm eyleyip hal hatır sordu,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Bir mızrak çuvalda saklanmaz, derler,
Ucu dışarıda göremez körler.,
Her şeyi fark eder er oğlu erler,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Görme Turani'yi küçük göz ile
Kendini yok sayma yalan söz ile,
Kapatma çehreni kirli bez ile,
Neden inkâr edersin ki be dostum?

Nefsin Mahkûmu

Üç günlük ömrünü ziyan eyleme,
Her mevsimde temiz hayat var iken.
Onurunu pis nefsine bağlama,
Evladın ataya sadık yâr iken.

Kurtlar bile yavrusuna et verir,
Mor koyunlar kuzusuna süt verir,
Emzirirken yalamazsa kıt verir,
Şu dünyada kısa ömrü var iken.

Yavrusuna hayat veren anadır,
Yuvasına kanat geren anadır,
Hesabını doğru gören anadır,
Yanan yürek sevgi dolu kor iken.

Sarhoş olan doğru yola gider mi?
Acemi bir çoban koyun güder mi?
Yiğit mert olmazsa, kadın yeder mi?
Bırakır yüz üstü hayat zor iken.

Bil ki her limana demir atılmaz,
Kurtlardan sürüye çoban tutulmaz,
Kuru sevda için gurur satılmaz,
İfşa olma her şey gizli sır iken.

Bir anlık sevgiden vefa bekleme,
Yaranın üstüne yara ekleme,
Var git bir Lokman'a yaran saklama,
Çekme bu acıyı ahu zar iken.

Vazgeç gayri bu tutarsız hevesten,
Her kapıyı çalma; anla bu sesten,
Örnek al hayvandan, söz dinle dosttan,
Gel duy Turani'yi yaz bahar iken.

(Not: Yuvasını ihmal edenler.)

Orman Katili

Taze bir fidandım; yeşerdim bittim,
Anamın rahmine diktiler beni.
Özgürce doğada boy vermiş iken,
Olanca güçüyle söktüler beni.

Ben bir hazineyim çek be elini,
Toprağın kızıyım, dağın gelini,
Toprakta tutarım hakkın selini,
Balta ile kesip yıktılar beni.

Keskin baltaları vurdu bedene,
Damarımdan feryat eden edene,
Zafer mi kazanmış bakın gidene?
Kazık yapıp yere çaktılar beni.

Aldılar bedeni ana topraktan,
Ayırdılar dallarımdan, yapraktan,
Öyle duman yükseldi ki uzaktan,
Haince ateşle yaktılar beni.

Her türlü haceti benden yaptılar,
Cilalayıp evlerine taktılar,
Oturup karşıma keyifle baktılar,
Şekilden şekile soktular beni.

Hemi tırmık etti, hemi de yabâ,
İçim oyup benzettiler bir kaba,
Daha ne söylesin Turani Baba?
Kağnı dahi çatıp sıktılar beni.

Mutlu Kara Oluk

Sefil Ali'mizden bir name geldi,
Dili şeker, dudakları baldadır.
O şirin sözleri sinemi deldi,
Güzel Kara oluk gör ne haldadır?

Aldım selâmını ozan gardaşım,
Vatanımdan uzak durmaz gözyaşım,
Bu bozuk düzene karşı savaşım,
Derdim ne servette, ne de puldadır.

Sömürüye savaş açtım bir ömür,
Ne makarna derman, ne bir ton kömür,
Telli sazdan gayrı almadım emir,
Sırtımda tabutum, beden saldadır.

Kısmet olmaz köyünüze gelmezsem,
Senin ile sarmaş-dolaş olmazsam,
Sohbet edip ummanlara dalmazsam,
Beynim gurbet elde, gözüm yoldadır.

Gör ki Turani'yi hep nazar eyler,
Kavuşmaz dostuna ahu-zar eyler,
Her gün felek ile çok pazar eyler,
Feleğin sözleri ancak dildedir.

(Not: Turani Baba'nın Ozan Sefil Ali'ye cevabı.)

Olmasın

Yaradan'ın melekleri var derler,
Hiç biri de bizim melek olmasın.
Gece gündüz dualarım onunla,
Onu bizim elimizden almasın.

Henüz yaşı çok genç bir çiçek gibi,
Kırlarda bayırda açacak gibi,
Felek ona kefen biçecek gibi,
Aman ne olur tomurcukken solmasın.

Dünyada alacak çok muradı var,
Göğsünde kalmasın pek ahu-zarı var,
Gözlerinin nuru bir bahadırı var,
Anasından ayrı öksüz kalmasın.

Yüce Mevla acımızı duy gayrı,
Sağ selamet onu bize ver gayrı,
Turani'nin çırpınışın gör gayri,
Mor taşımız boynu bükük olmasın.

Ozan Bindebir'e

Dilim döndüğünce tarif edeyim;
Yetimin gözünün yaşı Binde bir.
Doğru bildiğinden katiyen şaşmaz,
Faşistin korkulu düşü Bindebir.

Ulu ozanlardır yolu, erkânı,
Hile kabul etmez; temizdir kanı.
Çekinmeden çalar telli Kur'anı,
Vatanın toprağı, taşı Binde bir.

Emekçi halkımın gönlünde yaşar,
Sınıf savaşında en önde koşar,
Kimi mutlu görse coş edip coşar,
Yoksulun ekmeği, aşı Bindebir.

Ozanlık sıfatı O'na yakışır,
Aydın görüşünde Kâinat ışır,
Özünde erdemli güzellik taşır,
Güzelliğin gözü, kaşı Bindebir.

Halkı ile güler, halk ile ağlar,
Bir yoksulu görse bağrını dağlar,
Turani Baba'yı bir tek söz bağlar,
Devrimci yoldaşın eşi Bindebir.

(Not: Çok değer verdiğim ve öz oğlum kadar sevdiğim, çağdaş ozanlarımızdan Ozan Bindebir (Yüksel Kılıç'a) şu yukarıdaki naçizhane duygularımı armağan ediyorum.)

Ozan Dümrül'e

Gönül defterini yazar dururum,
Yazacak yer mi var, yine gönlüm boş?
Karalayıp durdum her satırını,
Dizecek yer mi var, yine gönlüm boş?

Dalgalar çoğaldı sayfalar bitmez,
Deniz boya oldu, mürekkep yetmez,
Ne etseler aşk'ın gemisi batmaz,
Yüzecek yer mi var, yine gönlüm boş?

Yaya yola çıktım deryaya daldım,
Kâinatı avuç içine aldım,
Okyanus üstünde bin asır kaldım,
Gezecek yer mi var, yine gönlüm boş?

Tesadüf dünyada Turani oldum,
Ozan Dadaloğlu soyundan geldim,
Gönlümün köşküne mihmanı buldum,
Doldurdu can Dümrül, şimdi gönlüm hoş?

Ozan Turani Baba'ya

Bir sözüm var sana Turani Baba,
İyi tut sözümü kaçırmayasın.
Sağlığını koru eyleme heba,
Ömür kuşun erken uçurmayasın.

Gurbet saçlarına düşürmüş aklar,
Bir gün olur ecel kapını yoklar,
Türkiye de dostlar yolunu bekler,
Almanya da zaman geçirmeyesin.

Emanet'im böyle söylenip durdum,
Gıybetine dostum ikrarım verdim,
Turani Baba'sız bir masa kurdum,
Tez gel bana yalnız içirmeyesin.

Öldü Neyleyim

Hayali meleğe âşık olunca,
Açmadan güllerim soldu neyleyim?
Dokunup yaprağa, koklayamadan,
Bir hoyrat uzanıp yoldu neyleyim?

Sesi kulağımda çınlar her gece,
Tek gün bile yaşamadım gönlümce,
Dilimden düşmüyor bu iki hece,
Taktılar gerdana kaldı neyleyim?

Bir soluk yüzünü görmek var iken,
Gönül sevdiğini sarmak var iken,
Aşk ile murada ermek var iken,
Turani yaşarken öldü neyleyim?

Ölüyüm Zaten

Satılmışın biri tehdit yollamış,
Tabutum sırtımda ölüyüm zaten.
Kalan ömrü yoksul halka adadım,
Akıldan noksanım, deliyim zaten.

Salyası, sümüğü akan yavrunun,
Faşistin eline bakan yavrunun,
Karnı aç gözyaşı döken yavrunun,
Gözlerinden akan seliyim zaten.

Toprağın bağrını işleyen baba,
Rüyada geçimi düşleyen baba,
Ana yüreğini haşlayan baba,
Çırpınan ananın diliyim zaten.

Hayatı var eden emekçilerin,
Sokağa dökülen tüm işçilerin,
Grevi kollayan nöbetçilerin,
Nasırlar bağlamış eliyim zaten.

Her tınısı kurşun telli sazımın,
Tadı yoktur baharımın, yazımın,
Akşamdan aç yatan körpe kuzumun,
Ağlayan bebeğe velî'yim zaten.

Akılsız Turani bak işte burada,
Telli sazı asılıdır duvarda,
Mecliste işin ne ulan hovarda,
Bu güzel ülkemin malıyım zaten.

Ölmem

Bilirim ki dünya fanidir fani,
Ben o dosta taraf çıkmadan ölmem,
Her gün sokaklarda yatar bir yiğit,
Dostun yarasına bakmadan ölmem.

Adalet koymadı yıktı, kaldırdı,
Körpe kuzuları kurda aldırdı,
Ağzı kanlı kurtlar köye saldırdı,
Onlara bir tasma takmadan ölmem.

Turani kul ise kulun kulu mu?
Paran pulun kasan cebin dolu mu?
Tuttuğun yol adaletin yolu mu?
Sömürü düzeni yıkmadan ölmem.

Sadık Dost

Şu fani dünyada ömür bitmeden,
Gönülden bir sadık dostun olmalı.
Son nefesi verip veda etmeden,
Dar gününde bile vefa kılmalı.

Türlü hezimete uğradım durdum,
Ciğerimi köze doğradım durdum,
Hep vefalı bir dost aradım durdum,
Yiğit olan yiğitlikte kalmalı.

Ellerine sağlık sevgili dostum,
Nedir bu ihanet, ne idi kastın?
Bu senin huyunmuş, sanma ki küstüm,
El uzatırken de tedbir almalı.

Münafık insanı düşkün sayarlar,
Bunu hoş göreni pişkin sayarlar,
Layık olacağı yere koyarlar,
Gerçek insan makamını bilmeli.

Dostuna dost gibi bakar Turani,
Dostunun gönlüne akar Turani,
Aşk ile sinesin yakar Turani,
Bundan sonra gerçek dostu bulmalı.

Saymayız

Kirlenmişsin (Sen-Gül) düşkün olmuşsun,
Biz seni Alevi kızı saymayız.
Rastgelene mavi boncuk vermişsin,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

Ahlak bir kuraldır, terbiye, töre,
Bu düşkün halinle gidersin nere?
Varamazsın bu gidişle bir yere,
Biz Seni Alevi kızı saymayız.

Elin, dilin, belin, nedir be düşkün?
Seçtiğin yolunu görsene şaşkın,
Nasihatten sözden almayan pişkin,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

Mavi boncukları saydırma bir bir,
Korkma ifşa etmem içimde bir sır,
Silinmez lekeyi etmişsin mühür,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

Leş gibi kokmuşsun çıkmaz teninden,
Yüzünde kızarmaz manda gönünden,
Alevilik çıkmış kirli kanından,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

On iki imamı alma diline,
Şehvet vurmuş eteğine, beline,
Kirli uçkurunu aldın eline,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

İnsan oğlu candır bir kere sever,
Aşka bağlanana biçilmez değer,
Gözünün önünü görmedin meğer,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

Kendini temizle arıt özünü,
Kirli şehvet kör eylemiş gözünü,
Turani çekmeden söyler sözünü,
Biz seni Alevi kızı saymayız.

Sağlam Cumhuriyet

Özgürlük marşıyla, hedefe varan,
Devrimci gençliğin, yanındayım ben.
Sömürü düzen'in çarkını kıran,
Emekçi yoldaşın halındayım ben.

Kararlı adımla yol yürüyerek,
Faşist baskısını doğru görerek,
Sınıf savaşında, can'ın vererek,
Grevde ölenin salındayım ben.

Vursun dizlerini, titresin toprak,
Sarsılsın ağaçlar, dökülsün yaprak,
Özgürlük Marşıyla nâra atarak,
Yürüyen yoldaşın kolundayım ben.

Devrim şehidinin yattığı yere,
Sömürü düzenin battığı yere,
Sınıf savaşının gittiği yere,
Yürekli yiğidin solundayım ben.

Sağlam Cumhuriyet yapısı kale,
Çırpınsın namertler yapamaz hile,
Turani tek bir fert kalsa da bile,
O büyük Önder'in yolundayım ben.

Nasıl Erişilmez

Şimdi geldi anlatmanın sırası,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?
Her türlü gidişi yüzler karası,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Hayırlı duası kesen bol olsun,
Yeter ki ufacık bir ikram görsün,
Neresi nerede kalırsa kalsın,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Altı yıldır almadığı kalmadı,
Karşılık da vermediği olmadı,
Aç gözlüydü ne yediyse doymadı,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Ben bilirim oynadığı oyunu,
Her zaman gösterdi suna boyunu,
Geçirmezdi haftasını ayını,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Nice günler her tarağa tarattım,
Nelerini gördüm nelerin tattım,
Düzenbazın defterini kapattım,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

O güzel günleri böyle götürdü,
Altı yılı tatlı tatlı bitirdi,
Tamam dedik umudunu yitirdi,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Kimlerle oynaştı kiminle güldü,
Kimler için yarı uykuyu böldü,
Umut bitti son limana sığındı,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Nihayette bir hedefe yöneldi,
Ay çiçeği gibi o yana döndü,
Çeşit çeşit kılıflarda göründü,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Anlaşılan pek de dürüst görünmüş,
Zevki için her kılığa bürünmüş,
Son durakta temizlenmiş arınmış,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Biz ozanlar gerçekleri yazarız,
Hilebazın düzenini bozarız,
İspat isteyene her an hazırız,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Nefsinin esiri dost neme gerek,
De sen de kanıtla erliğin görek,
Samimiysen bu dostluğu yürütek,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Kendi nefsim için dost harcar mıyım?
Bana yakışan bu dese dardayım,
Ne bir çıkarcıyım ne hovardayım,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Turani'yim eski defteri yırttım,
Kendime yeni bir dünya yarattım,
Dost görünenlerin kilosun tarttım,
Nasıl erişilmez birisiymiş bu?

Sen Bir Anasın

Hayal dünyasında dolaşma böyle,
Gel başını dik tut sen bir anasın.
Dürüst ol saçını süpürge eyle,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Tövbe et haline tükür yakana,
Hoş bakmazlar mutlu ocak yıkana,
Dönüp de bir daha bakma arkana,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Nefsine sahip ol, olsun bir erin,
O zaman toplumda hazırdır yerin,
Bu çapkın gidişle olmaz değerin,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Sen yoldan çıkmışsın vardır kanında,
Değerin kalmamış dostlar yanında,
Güzel evladının dur divanında,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Evladın bilmesin gerçek yüzünü,
Pis nefsin kör etmiş gonül gözünü,
Yüzünün akıyla söyle sözünü,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Sıfatından utan bak da aynaya,
İyi kullar senin gibi olmaya,
Bu akılla iyi giden sılaya,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Turani babanın sözünden çıkma,
Bir gönülden uçup birine akma,
Ocaklar söndürüp yuvalar yıkma,
Gel başını dik tut sen bir anasın.

Saramayan Sevdiğim

Gönlümde tutuşan aşk çırasının,
Yanışını göremeyen sevdiğim.
Nasıl oldu fark etmedin halimi,
Lütfeyleyip soramayan sevdiğim.

Aşk ateşi yanar kor için için,
Görmek isterseniz sinemi açın,
İster parçalayın, ister vazgeçin,
Merhemini süremeyen sevdiğim.

Neden çektiğimi bir bilebilsem,
Herkes gibi bende bir gülebilsem,
Kaybolan aklımı bir bulabilsem,
Hiç sormayan aramayan sevdiğim.

Sanki Hindistan'dan metah getirdim,
Fikrimi zay ettim, aklım yitirdim,
Gönül cennetimde bir gül bitirdim,
Uzanıp da deremeyen sevdiğim.

Turani aşk ile varınca deme,
Seni mihman ettim gönül haneme,
Kirpiklerin oku değdi sineme,
Merhem sürüp saramayan sevdiğim.

Sen Olmayınca

Gönül bahçemdeki dikili fidan,
Soluyor sevdiğim sen olmayınca.
Tomurcuklar birer birer açmadan,
Ölüyor sevdiğim sen olmayınca.

Ne kadar sıcakmış yârin kucağı,
Tutuşunca yanar aşkın ocağı,
Şu feleğin acımasız bıçağı,
Deliyor sevdiğim sen olmayınca.

Kara talih bırakmıyor yakamı,
Almıyor sırtımdan ağır yükümü,
O sessiz geceler tatlı uykumu,
Bölüyor sevdiğim sen olmayınca.

O gül kokuşunla, güzel yüzünle,
Yaktın yüreğimi tatlı sözünle,
Senden ayrı bu yüreğim hüzünle,
Doluyor sevdiğim sen olmayınca.

Duy ki Turani'nin ahu zarını,
Yitirdi arıyor nazlı yârini,
Feryat edip, pençe atıp bağrını,
Yoluyor sevdiğim sen olmayınca.

Sevda Çiçeği

Gönül bahçemdeki açılan gülü,
Al da kabul eyle tatlı meleğim.
Uzanıp dermeden bir hoyrat eli,
Yol da kabul eyle tatlı meleğim.

Kıymet bilmezlerin biri almadan,
Aşk dikeni yüreğime dolmadan,
Yâd elinde örselenip solmadan,
Gel de kabul eyle tatlı meleğim.

Şeyda bülbül gibi hep yana yana,
Korkarım bir zarar gelecek cana,
Bağbancı gülünden vermezse sana,
Çal da kabul eyle tatlı meleğim.

Turani'yem yine hayale daldı,
Aşk-ı sevda ile bir dilber buldu,
Gönül bahçemdeki nadide gül'dü,
"Gül" de, kabul eyle tatlı meleğim.

Sevdalı Gözler

Bir güzel dilbere bağlandım kaldım,
Sevdalı gözlerle bakışı güzel.
Hayal dünyasında ummana daldım,
Boş kalan gönlüme akışı güzel.

Tatlı dili, güler yüzü bir servet,
Aşkım anlatmaya var mı cesaret?
Uzak diyarlarda hayatım berbat,
Hasretle yüreğim yakışı güzel.

Kafeste çırpınan yaralı bir kuş,
Bu nasıl bir sevda, bu nasıl bir iş?
Selâmsız, vedasız bu nasıl gidiş?
Giderken dönüp de bakışı güzel.

Hem bir huri, melek, hem de nazlıdır,
Bülbül gibi şakır, hoş avazlıdır,
Çiçeklerin her renginde gizlidir,
Turani Baba'ya kokuşu güzel.

Taşlama (Nasihat)

Yuvasını bozan şaşkın,
Doğru yoldan kayar oldu.
Kokmuş teni leşe dönmüş,
Leşi, karga oyar oldu.

Leş gibi kokan tenine,
Yaklaşılmıyor yanına,
Mikrop karışmış kanına,
Her tarafa yayar oldu.

Geninin bozuk dokusu,
Her gün çıkıyor kokusu,
Bu işin yoktur şakası,
Öz evladı duyar oldu.

Bu huyla gider mezara,
Aman gelmesin nazara,
Namusu çekmiş pazara,
Bir işmara uyar oldu.

Çekinmez, tamını açar,
Ona göre fiyat biçer,
Çevreye bakteri saçar,
İlik, düğme soyar oldu.

Haysiyet gitti ucuza,
Onuru verdi hacize,
Bir türlü gelmedi söze,
Herkese göz koyar oldu.

Kötülük çökmüş serine,
Gidiyor körü körüne,
Bir tek evladın yerine,
Hovardayı sayar oldu.

Muhabbette türkü söyler,
Kazanova gönlü eyler,
Böylesi evladı neyler,
Analıktan cayar oldu.

Ayarı bozuk Nazmiye,
Gece çıkıyor gezmeye,
Leke bulaştı çizmeye,
Tam düşük bir ayar oldu.

Güvendin kariyerine,
Yaka kaptırdın birine,
Leke getirdin serine,
Yoldan düşkün ağyâr oldu.

Gel Nazmiye iyi düşün,
Doğru değil bu gidişin,
Ozanların sözü kurşun,
Boş beynine dayar oldu.

Mahlas koymam bu beyit'e,
Değer verir miyim it'e?
Dostlarıyla çıkar set'e,
Gören gözü boyar oldu.

Sevdiğim

Yanağın döşümde elim saçında,
Okşar iken uyanmışım sevdiğim.
Sanki ateş basmış terler içinde,
Kana tere boyanmışım sevdiğim.

Yüreğime bir kor düşmüş yanmışım,
Buram buram ter içinde kalmışım,
Bu vuslata ulaşırım sanmışım,
Her çileye dayanmışım sevdiğim.

Başındaki tacın baharın gülü,
Turani aşığın sanma ki deli,
Şu benim gözümde dünya güzeli,
Yoluna baş koyanmışım sevdiğim.

(Not: Dünya Kadınlar Günü'nde eşime yazdım.)

Turani Baba

Sevgiler saygılar Turani Baba,
Ettiğin dualar kabul olsunlar.
Boşuna değildir harcanan çaba,
Biraz düşünsünler ibret alsınlar.

Çalmadık, çırpmadık ak'tır yüzümüz,
Haktan geldik hakka teslim özümüz,
Şan ile şöhrette yoktur gözümüz,
Sevdiklerim arada bir sorsunlar.

Aşkın kudretini anlamaz cahil,
Baba gül yüzüne hasretim bu yıl,
Ben öldükten sonra umurumda değil,
İster ağlasınlar ister gülsünler.

Soytarı safsatan söz yayar derler,
Özü çürük olan tez cayar derler,
Beslediğin karga göz oyar derler,
Göz çıkarmasınlar insan olsunlar.

Ahmet Dümrül ikrarına bağlıdır,
Ta ezelden yüreğimiz dağlıdır,
Benim bir adım da Karacaoğludur,
Böyle söylendiyse böyle bilsinler.

Tuani Baba'ya Şikâyet

Yoldaş dediklerim yoldan çıktılar,
Yomlu kaldı yolumuzda Turani
Bize güvenenler candan bıktılar,
Hamlı kaldı halımızda Turani?

Tavuk gibi birer birer yediler,
Bu az geldi şunu da kes dediler,
Ayan olmadı mı dedi kodular,
Dimli kaldı dilimizde Turani?

Ozan olduk türkü yazdık sazlara,
Mertlik değil cilve koyduk sözlere,
Deyiş değil misket çaldık kızlara,
Tel mi kaldı telimizde Turani?

Kırbaçlandık camız gibi gönümüz,
Dağıtıldık sağa döndü yönümüz,
Emperyalist geni oldu genimiz,
Sol mu kaldı solumuzda Turani?

Reyhası kalmamış bak şu güllere,
Millet su diyerek düştü yollara,
Yağmur mu yağıyor bizim ellere,
Sel mi kaldı selimizde Turani?

Dilimiz tatlı ya içimiz zehir,
Her geçen gün bize çekilmez kahır,
Elmas sandığımız kalaylı bakır,
Pul mu kaldı pulumuzda Turani?

Kul Kemal sözümü bağlayım burada,
İçerim yanıyor lav gibi korda,
Benim ile yola çıkanlar nerde,
El mi kaldı elimizde Turani?

(Not: Ozan Kul Kemal'in Turani Babaya Şikayeti.)

Turnam

Telli turnam baz eyledik,
Gelin canlar bu dergâha.
Acı tatlı söz eyledik,
Gelin canlar bu dergâha.

Ölüm bu gün, belki yarın,
Yaşayan tüm canlıların,
Hele bir yol Hakka varın,
Gelin canlar bu dergâha.

Cem evinde buluşalım,
Bir kazanda kaynaşalım,
Hak lokmasın paylaşalım,
Gelin canlar bu dergâha.

Eller ele tutuşmalı,
Saflarımız sıklaşmalı,
Herkes hizmete koşmalı,
Gelin canlar bu dergâha.

Sevgi yumağı büyüsün,
Gerçeğe doğru yürüsün,
Cihana yayılsın sesin,
Gelin canlar bu dergâha.

Budala da giydi hırka,
Bakmadı ki dine, ırka,
Yaşamayın korka korka,
Gelin canlar bu dergâha.

Pir Sultanlarla ezildik,
Bal olup, şerbet süzüldük,
Semah tutup, saf dizildik,
Gelin canlar bu dergâha.

Turani lokma alalım,
Hak divanına duralım,
On iki hizmet görelim,
Gelin canlar bu dergâha.

Tuzak

Çıkmaz bir tuzağa düşürdü beni,
Hainin niyeti var imiş meğer.
Gafil düştüm tatlı dile aldandım,
Görünmeyen yüzü sır imiş meğer.

Alev alev yanar sinem haralı,
Baharım kış oldu, başım boralı,
Attı pençesini bağrım yaralı,
Açılan yaralar zar imiş meğer.

Cahilin darbesi ar oldu bana,
Koskoca bir dünya dar oldu bana,
Böyle bir ihanet zor oldu bana,
Acımasız dost da var imiş meğer.

Bir halk ozanısın aklını kullan,
Sana zarar gelir vefasız kuldan,
Her dakikası hile, her anı yalan,
İhanet insanı yer imiş meğer.

Can diye sarıldım aldı canımı,
Hem tatlı canımı, hem cananımı,
Arayıp dururken bir dermanımı,
Derman olan sadık yâr imiş meğer.

Bunca yıldır hilesine ermedim,
Bir bilge kişiye nasıl sormadım,
Gizlenen o yüzü hiç mi görmedim?
Turani'yim gözüm kör imiş meğer.

Söyle Kimsin

Süslenip de kır özüne,
Çıkan güzel söyle kimsin?
Saçlarını mah yüzüne,
Döken dilber söyle kimsin?

Kaçma benden eller gibi,
Esip gitme yeller gibi,
Taze açmış güller gibi,
Kokan dilber söyle kimsin?

Kimin nesi kimin kızı?
Sanki bir şafak yıldızı,
Yüreğime ince sızı,
Sokan dilber söyle kimsin?

Bir kere göster mahını,
Ahrette çekme ahımı,
Yüreğime aşk tohumu,
Eken dilber söyle kimsin?

Bir isteğim yoktur senden,
Bakış esirgeme benden,
Turani'yi yüreğinden,
Yakan dilber söyle kimsin?

Koşasın Diye (Devriye)

Kâinat içinde bir canlı oldum,
Özgürce uygarca yaşasın diye.
Havayla karışıp boşluğa saldım,
Diyardan diyara koşasın diye.

Beyin aldım, zihin aldım, el aldım,
Beden aldım ayak aldım kol aldım,
Sıfatı da yapıp bir vücut buldum,
Bütün engelleri aşasın diye.

Ne hikmettir her canlıda göründüm,
Zaman geçti çok gıbal'a büründüm,
Kaya olup bir binaya örüldüm,
Koydular duvara köşesin diye.

En sonunda bir guruba katıldım,
Tezgâhlarda pazarlarda satıldım,
Bade oldum kadehlere atıldım,
Gönülden gönüle düşesin diye.

Zaman oldu misafirsin dediler,
Çok öldüm dirildim hiç bilmediler,
Bir türlü şeklimi göremediler,
Çeşitli canlıyla yaşasın diye.

Bu evrende çok savaşlar yürüttüm,
Volkan oldum dağı taşı erittim,
İzanıma tüm cihanı tarattım,
Mağrip' ten maşrup'a taşasın diye.

Âdemsin de deyip damga vurdular,
Melekler önümde secde kıldılar,
En sonunda bir mecliste buldular,
Daha çiğ yerin var, pişesin diye.

Nihayet ömrümü tamamlattılar,
Son mekânın deyip yere attılar,
Bu kadar emeği ucuz sattılar,
Kendi mezarını deşesin diye.

Yaşadığım yerin adı dünyaymış,
Hayat bir tek soluk kadar kısaymış,
Turani'yim ömür bir rüyaymış,
Açılan çukura düşesin diye.

Ölmeden bir yol seni görseydim,
Taşın toprağına yüzüm sürseydim,
İşte benim ata yurdum deseydim,
Güzel Türkmenistan seni özledim.

Ne kadar kutsaldır taşın toprağın,
Ağacında güzel durur yaprağın,
Yaylalarda gül kokulu baharın,
Güzel Türkmenistan seni özledim.

Şanlı bayrağına beni sarsınlar,
Yiğidini Çin settine sorsunlar,
O güzel vatanı gelip görsünler,
Güzel Türkmenistan seni özledim.

Oğuzlardan gelen Avşar soyluyum,
Köyün kurucusu Bahri oğluyum,
Altı köyden biri, Karpınar'lıyım,
Güzel Türkmenistan seni özledim.

Turani yaklaştı yetmiş yaşına,
Kaşık çalsam lezzet veren aşına,
Alsan kucağına, sarsan döşüne,
Güzel Türkmenistan seni özledim.

Uyma Kara Cahile

Boş beyin taşıyan bilinçsiz insan,
Uzak dur çamura batırır seni.
Şah sanır kendini anlamaz lisan,
Karanlık dünyaya götürür seni.

Büyük vurguncudur kötü niyeti,
Türlü entrikayla yapar serveti,
Şerefli askerin var mı kıymeti?
Geçirir çuvalı yatırır seni.

Atar yer altına bir lokma için,
Alın teri ile kazanmak suçun,
Babası caniye yaranmak için,
Çalar emeğini bitirir seni.

Sömürü düzene kul olma sakın,
İşçi savaş verdi özgürlük yakın,
Yürüdü geliyor bak akın akın,
Doğru hedefine yetirir seni.

Haddini bilmezler kırıcı olur,
Cahil laf anlamaz yorucu olur,
Orta çağ insanı gerici olur,
Sapar doğru yoldan yitirir seni.

Hainin peşinden koşmaz Turani,
Doğru bildiğinden şaşamaz Turani,
Açılım tuzağa düşmez Turani,
Bu millet hizaya getirir seni.

İtirazın Var mı?

Benim de bir plânım var,
İtirazın var mı gardaş?
Bu gidişe verek ayar,
İtirazın var mı gardaş?

Başımızsın inanırız,
Bak arkandan dayanırız,
Uyan dersen uyanırız,
İtirazın var mı gardaş?

Sana din kardeşi dedik,
Başımıza taç eyledik,
Sayende at eti yedik,
İtirazın var mı gardaş?

Karakaçan'ın etini,
Süleyman'ın kır atını,
Bulalım ucuz satanı,
İtirazın var mı gardaş?

Hacı'nın karabaşına,
Bak değdi yedi yaşına,
Sokakta gezer boşuna,
İtirazın var mı gardaş?

Hiç birine günah deme,
Yalnız besmelesiz yeme,
Bu milleti ettik seme,
İtirazın var mı gardaş?

'İthalat'tan vazgeçelim,
Daha kolay yol seçelim,
Köpek çiftliği açalım.
İtirazın var mı gardaş?

Boz it dokuz enik yapar,
Bundan çok üretim mi var?
Memleket etmesin zarar,
İtirazın var mı gardaş?

Vatandaş'ın bol bol yesin,
İlâç hekimi neylesin,
Sana dualar eylesin,
İtirazın var mı gardaş?

Kuzu eti de et mi ki?
Gör bir etteki lezzeti,
Yeter ki bozma niyeti,
İtirazın var mı gardaş?

Doyasıya yesin millet,
Ne dert kalır ne de illet,
Ecdadına okur rahmet,
İtirazın var mı gardaş?

Bir ton kömüre benzemez,
Makarna yer gibi yenmez,
Bir At kolayca tükenmez,
İtirazın var mı gardaş?

Hadi bunu da inkâr et,
Her hayvandan tattı millet,
Kime kısmet kime niyet,
İtirazın var mı gardaş?

Bizim hayvancılık ne ki,
Boşa koyun besler zeki,
Gör bir sıpadan ısır ki,
İtirazın var mı gardaş?

Mehmet'in çalıntı atı,
İbrahim'in iki it'i,
Hele pişir, gör lezzeti,
İtirazın var mı gardaş?

Bak nasıl anlaşırız biz,
Bu millet olur mu sensiz,
At kazığı yine yeriz,
İtirazın var mı gardaş?

Benim plânlarım böyle,
Senin de varsa söyle,
Ağamsın çekinme öyle,
İtirazın var mı gardaş?

Epeyce Köşkte oturdun,
Baban plân getirdin,
Milleti yedin bitirdin,
İtirazın var mı gardaş?

Hele bir yalan de hele,
Ülkeyi koydun ne hale,
ABD'ye ettin köle,
İtirazın var mı gardaş?

Söyleşi burada bitiyor,
Bakan boşuna ötüyor,
Bıçak kemiğe yetiyor,
İtirazın var mı gardaş?

Geçti durmayın, zamanı,
Sessizce al git ananı,
Turani'nin yok imanı,
İtirazın var mı gardaş?

Sorulmalıdır!

Şöyle bir silkinip yüce milletim,
Yurtseverler tekrar dirilmelidir.
Ülkemi sömüren böyle illetin,
Hesabı divanda görülmelidir.

Halkım fakir düştü gör ocakları,
Geceyi parçala yık ufukları,
Şehit düşen emekçinin hakları,
Bu bozuk düzenden sorulmalıdır.

Gün ağarmadan şafak atmadan,
Gaflete dalıp da güneş batmadan,
Hırsızlar sessizce kaçıp gitmeden,
Tutup defterleri dürülmelidir.

Yusuf'tan İnan'dan aldım adresi,
Bedene sığmıyor göğüs kafesi,
Baronlar gözümde bir kum tanesi,
Deniz'in yolunda yürünmelidir.

Ne fabrikalarım, ne çiftliklerim,
Ne sınırsız servet, ne gemilerim,
Emek şehidiyim bu mu kaderim?
Sömürü çarkları kırılmalıdır.

Topraklar zapt edip villa yapanlar,
Servetine haksız servet katanlar,
Bebeklerin organını satanlar,
Hayvan ahırına sürülmelidir.

Turani babayım daha ne deyim,
Laftan anlamaza ben ne söyleyim?
Uyduruk yasanı ver ki deleyim,
Halka âdil yasa verilmelidir.

Var Derler

Yüce Tanrı melekleri yaratmış,
"Bir İsrafil, Mikail de var", derler.
Can'a yeten Cebrail de kanatlı,
"Can alıcı Azrail de var", derler.

Meleklerden hiç biri de ölmez mi?
Mekânları nerde kimse görmez mi?
Yoksa bir hayal mi, akıl ermez mi?
"Bu bir sırdır Yaradan'a sor", derler.

Kimlerden doğdular, tarihi nedir?
Anaları kimdir, babası kimdir?
Gözle görülmezse yoktan mı vardır?
"Kimi ateş derler, kimi kor", derler.

Erkek mi, dişi mi, kimseler bilmez.
Bilen biri varsa neden söylemez?
Softa planına hiç akıl ermez,
"Kimileri dişi, kimi er," derler.

Sıfatları hangi cana benziyor?
Uyumuyor gece gündüz geziyor,
Her bir kula günah, sevap yazıyor,
"Kâinatta gayet işi zor" derler.

Şekilleri de yok, yaşı bilinmez,
Asırlardır akıllardan silinmez,
Kanatlıymış, uçarlarmış, görünmez,
"Fazla sorma, bu bir gizli sır" derler.

Can alan meleği görmek isterim,
Kula kastı nedir sormak isterim,
O nasıl vicdandır bilmek isterim,
"Allah'ın emridir sende ver" derler.

Böyle gafletleri ömrüme yazdım,
Bilimsel ispat yok, canımdan bezdim,
İşte ondandır ki dörtlükler dizdim,
"Daha fazla sorma, hele dur" derler.

Boş hayaller başımıza dert açtı,
İnsan dünyasına nifaklar saçtı,
Bilim çağındasın sabırlar taştı,
Doğruyu söylersem bana "kör" derler.

Aman be Turani sende dert etme,
Mantıklı ol, cahil yolundan gitme,
Çağın ozanısın gerçekten sapma,
Bilimsel yazarsan sana "yâr" derler.

Turani Baba'ya

Boynunda bağlama dilde kelâmı,
Avşar soylarından gelir Turani.
İnsanlık yolunda süzer âlemi,
Yalanı gerçeği bilir Turani.

Karpınar'dır Köyü, Kayseri'li,
Kimselerden korkmaz, sakınmaz dili,
Altmış yıl okşanır sazının teli,
Bin bir ummanlara dalar Turani.

Tabutu sırtında gezer gurbeti,
Kimi sevdi.ise etti nefreti,
Elinde tek sazı kalan serveti,
Eşe dosta gahir salar Turani.

Onu gören dostlar sanır ki mutlu,
Gel de ozana sor dert iki katlı,
Bağına diktiği fidandan dertli,
Meyvesini yadlar yolar Turani.

İsmail Özer'in yalan mı sözü?
Göle konmaz oldu ördeği kazı,
Kara kışa döndü baharı yazı,
Açmadan çiçeği solar Turani.

Yalancı Han

Misafir olduğun yalancı handan,
Kabir toprağını ele öyle git.
Sultan Süleyman'a dahi kalmadı,
İster paşa ile ister beyle git.

Çok âlimler gelip metah sattılar,
Onlar bile bu dünyadan gittiler,
Dünya hân dediler bir gün yattılar,
Sende biraz gönül eyle öyle git.

Ne sultana kaldı ne padişaha,
Ne yoksula kaldı ne de bir şaha,
Bakarsın Turani çıkmaz sabaha,
En son sözünü de söyle öyle git.

Yar Yar

Ahu gözlüm beni mecnun eyledin,
Yaktın yüreğimi kavurdun yâr yar.
Bu nasıl ateşti bu nasıl bir kor?
Kül olmuş ormana çevirdin yâr yar.

Söyle güzel kimsin, kimin nesisin?
Sultan yaylasından geliyor sesin,
Kırlarda açılan bir çiçek misin?
Bahar kokusuyla çağırdın yâr yar.

Melek yüzlüm senin ile tanıştım,
Küs iken Feleğe gayrı barıştım,
Deli esen bir rüzgâra karıştım,
Sevda diyarına savurdun yâr yar.

Güle âşık olan bülbül heveslim,
Gel gir şu gönlüme kanarya seslim,
Gönlümü mekân tut işte kafesim,
Turani'yi hasrete doyurdun yâr yar.

Yavru Ceylan

Aç kalmış bir aslan ceylan kovalar,
Zavallı ceylanım can telaşında.
İnledi bulutlar sarsıldı dağlar,
Acımasız aslan yavru peşinde.

Tipi vurmuş ayrı düşmüş eşinden,
Şu dağların boranından kışından,
Anası çaresiz bakar peşinden,
Gözü dönmüş aslan kendi işinde.

Saldırıp üstüne pençe atıyor,
Çaresiz ceylanım yerde yatıyor,
İnce boğazına hamle yapıyor,
O körpe yüreği son atışında.

Ana ceylan dönüp gitti geriye,
Kuzusuz katıldı tekrar sürüye,
Kanat gerdi bir tek kalan yavruya,
Yüreği yaralı can savaşında.

Turani babayım bu bir yazgı mı?
Güçlü zayıf ezer dünya azdı mı?
Yoksa ceylan hayatından bezdi mi?
Can düşmanı yatmış kalkmaz başında.

Yiten Yavrum

Yükseği karlı boralı,
Anayım yürek yaralı,
Dert üstüne dert sıralı,
Gelin bana sorun dağlar.
Şu halımı görün dağlar.

Yavrumu sende yitirdim,
Bulun geri verin dağlar.

Daha küçük bilmez yolu,
Kırıktır kanadı kolu,
Babası yok yetmez eli,
Anayım ben verin dağlar.
Şu halımı görün dağlar.

Yavrumu sende yitirdim,
Bulun geri verin dağlar.

Yel mi aldı sel mi aldı?
Aç kurtlara yem mi oldu?
Körpe kuzum nerde kaldı?
Tez yavruma erin dağlar.
Şu halımı görün dağlar.

Yavrumu sende yitirdim,
Bulun geri verin dağlar.

Kaldır başından karını,
Duydun mu ahu zarımı?
Turani'nin al varını,
Ölü diri verin dağlar.
Şu halımı görün dağlar.

Yavrumu sende yitirdim,
Bulun geri verin dağlar.

Yaylanın

Keklikleri ötmez oldu yaylanın,
Baharı mı bozuk, yazı mı bozuk?
Lale boyun büktü, çiğdem kurudu,
Dağları mı bozuk, düzü mü bozuk?

Helkeleri takıp gidemez suya,
Giyinip kuşanıp uyamaz toya,
Asil olmayınca çeker mi soya?
Anası mı bozuk, kızı mı bozuk?

Bu nasıl devrandır aklım ermedi,
Bunca tabip gezdim yaram sarmadı,
Varıp bir hastanın halin sormadı,
Tabibi mi bozuk, tezi mi bozuk?

Dilberler doğuran güzel analar,
Gözleri sürmeli nazlı sunalar,
Ellere vurulan kara kınalar,
Bakar da göremez, gözü mü bozuk?

Ne kadar söylesen almaz sözünden,
Turani Baba'nın kaçmaz gözünden,
Bu günlerde ses çıkmıyor sazından,
Teller mi düzensiz, sazı mı bozuk?

Yazar mı Yazar

Ozanlara kötü malzeme olma,
Durup dinlenmeden yazar mı yazar.
Dertli bağlamasın alır destine,
Sıralar kelâmı dizer mi dizer.

Şeytana uyup da çatma gardaşım,
Sende akıl yok mu canım yoldaşım?
Boşa inat edip ağrıtma başım,
Çileden çıkınca azar mı azar.

Görünen köy kılavuz ister mi söyle?
Şimdilik yürüsün var gönül eyle,
Sanma ki bu devran sürecek böyle?
Turani oyununu bozar mı bozar.

Yedi Bucak Avşarları

Yedi bucak Avşarları,
Bir kültür evi açalım.
Aslına yakışan budur,
Sınırsız değer biçelim.

Yanlış olan yola gitme,
Kendi töreni terk etme,
Ecdadından nefret etme,
Güzel olanı seçelim.

Yaptıralım bir Cemevi,
Birleştirek yedi köyü,
Atandan kalan badeyi,
Gelin birlikte içelim.

Turani hizmet hastası,
Yoktur kimseden tasası,
İşte bu sözün kısası,
Şu camiden vaz geçelim.

Yürekli Millet

Halkım ayaklandı geliyor işte,
Amansız bir savaş verilecektir.
Ülkeyi bırakmaz hırsıza puşta,
Burjuva düzeni kırılacaktır.

Koskoca bir ulus silkindi yine,
Ne çember dayanır nede bir kale,
Yürekli yiğitler bir hışım ile,
Zalimin üstüne varılacaktır.

Bu topraklar için akıttın kanın,
Tarihte yazılı şöhretin şanın,
Ülkemi kuşatan sinsi düşmanın,
Yok edip çemberi yarılacaktır.

Turani'nin belasıdır bu illet,
Geldikleri gibi gidecek elbet,
Köylüsü çiftçisi topyekûn millet,
Kazmaya küreğe sarılacaktır.
Sandıkta hesabı sorulacaktır.

Turani Baba Biyografisi

Otuz dört yılında Dünya yüzüne,
Geldiğini duydum Turani Baba.
Güzel annen almış göğsün düzüne,
Güldüğünü duydum Turani Baba.

Senin göbeğini kesmiş, ayırmış,
Ak memeden ak süt vermiş, doyurmuş,
Sen ağlarken sanma annen uyurmuş,
Daldığını duydum Turani Baba.

Gece karanlıkta bakarak Ay'a,
Demir yola düştün günlerce yaya,
Yaş on beş demeden ser'i sevdaya,
Saldığını duydum Turani Baba.

Asla bakmam dersin elin malına,
Yalancının arı konsun diline.
Çocukken armudun çıkıp dalına,
Yolduğunu duydum Turani Baba.

Bunlar hikâyenin latife yanı,
Doğruluk yoluna koyarsın canı,
Tanrı'ya ulaşan yolu, erkânı,
Bildiğini duydum Turani Baba.

İlçe Sarıoğlan, köyün Karpınar,
Deden; Kul Budala, ulu bir çınar,
Anne tarafından bir berrak pınar,
Kaldığını duydum Turani Baba.

Dadaloğlu sesleniyor: "Dağlar hey! ",
O'nun amcasıdır deden Bahri Bey,
Yiğit olmak; soydan gelen farklı şey,
Olduğunu duydum Turani Baba.

Babandır Abuseyf, Fatma'dır Ana'n,
Birisi can olmuş, birisi canan,
Her kul aşka yanmaz, âşıktır yanan,
Solduğunu duydum Turani Baba.

Prodüktör oldun nice ustaya,
Hayat verdin saza, söze, besteye,
Üç yavru vererek ölen hastaya,
Öldüğünü duydum Turani Baba.

Al elma yanaklı, gül dudaklını,
Çekinmeden söyle gizli, saklını,
Bir Fatma Ana'nın senin aklını,
Çeldiğini duydum Turani Baba.

Sesin dokunaklı, özlüdür sözün,
Zalimin zulmünden korkmuyor gözün,
Hüseynî, hicaz'da, segâhta sazın,
Çaldığını duydum Turani Baba.

Hiç gözün olmadı Kudüs'te, Hac'da,
Hararet nardaydı, değildi sacda,
İnsan kıblem diyen düstura secde,
Kıldığını duydum Turani Baba.

Hak, adalet için verdin öğüdün,
Her bir dalı idik salkım söğüdün,
Devrimciyim, diyen nice yiğidin,
Yıldığını duydum Turani Baba.

Böylemi öğretti öğreten ustan?
Biraz bahsedelim gel şu hususta.
Baba-evlat idik, beni nüfustan,
Sildiğini duydum Turani Baba.

Bindebir'i kim anlıyor, söyle kim?
İki Bin On yılı, bugün Bir Ekim.
Yetmiş Altı yılda bilgi, birikim,
Dolduğunu duydum Turani Baba!

(Not: Ozan Turani Baba'ya saygı ve sevgilerimle ithaf olunur. Ozan Bindebir.)

Cana Benziyor

Gözyaşını sile sile giden yâr ,
Boz bulanık akan sele benziyor.
Vefasız aşk ile yanıp tüten yâr,
Aslıhan keremden yana benziyor.

Gül yüzlü cananım huri meleğim,
Seni kim aldattı söyle bileyim?
Derde derman olmayanı neyleyim,
Yüreği yaralım bana benziyor.

O baygın bakışı aşk ile dolu,
Dideleri nemli bir sevda gölü,
Bağında kurumuş tomurcuk gülü,
Dertli bülbül gibi zara benziyor.

Daha açılmadan hemen kurumuş,
Çevresini mah yüzüne bürümüş,
Genç yaşında bir mum gibi erimiş,
Derdi üç beş değil bine benziyor.

Almışlar elinden canı cananı,
Çölde avlamışlar yavru ceylanı,
Başına dönüyor kışı boranı,
Yıkık dökük olmuş hana benziyor.

Turani baba'yım görür de söyler,
Aşka erişmeyen sevdayı neyler,
Bu aşkın hançeri sineyi deler,
Yürekten yaralı cana benziyor.

Yarıştım Geldim

Bir hücreydim, Kâinata, yerleştim,
Yel vurdu tozlara, karıştım geldim.
Devran ettim, kendim ile birleştim,
Bütün varlıklarla, yarıştım geldim.

Biraz toprak, biraz suya, boyandım,
Harman olup, cefasına, dayandım,
Kızgın bir ateşle, hemen uyandım,
Bilinmez bir şekle, dönüştüm geldim.

Hava aldım, iklim ile tanıştım,
Yola düştüm, zaman ile yarıştım,
En sonunda, bir topluma karıştım,
Vücut evreniyle, buluştum geldim.

Bazıları, şekil alıp, canlandı,
Bazıları hemen, uykuya daldı,
Çok hücreler, aynı eksende kaldı,
Güneşin harıyla, vuruştum geldim.

Hiç biride, kıbalından, vermedi,
Şeklin nasıl diye, soran olmadı,
Çok varlıklar, dönüp beni görmedi,
Kendi bedenimle, buluştum geldim.

Bir ana rahminde, hayatı buldum,
Vücut gıdasını, rahimde aldım,
Bütün mahlûkatı, gümana saldım,
Aklı noksanlarla, dalaştım geldim.

Vaktin geldi, yeryüzüne dediler,
Çok canlılar, birbirini, yediler,
Bazı yaratıklar, meşk eylediler,
Çaldığım saz ile tanıştım geldim.

Geldim bu cihana, bir mekân buldum,
Her canlılar gibi, dünyalı oldum,
Turani babayım, aşk ile doldum,
Cananla kaderi, paylaştım geldim.

Fatma

Genç kız edasında gördüm gözümle,
Yüreklere düşen kor musun Fatma?
O ceylan bakışın ahu gözünle,
Güneşe dur diyen nur musun Fatma?

Süzülerek yürür, sanki bir melek,
Böylesini kime yazmaz ki felek,
Her kula nasip mi uğrunda ölmek,
Yürekten sevene yar mısın Fatma?

Bütün güzellikler özünde gizli,
Aşk ile bakışlar gözünde gizli,
Aşığın sazında sözünde gizli,
Huri misin yoksa sır mısın Fatma?

Dane dane söyler sözün bilerek,
Yüzünde tebessüm içten gülerek,
Lale'den sümbül'den ilham alarak,
Çiçekler içinde har mısın Fatma?

Sen gibi güzelin metin ederim,
Gerçeği söylerim sözüm söz derim,
Her şeyine varım, bahse girerim,
Sende bu bahis'te var mısın Fatma?

Kızma Turani'ye gördüğüm böyle,
Hilafı var mıdır sen doğru söyle?
Seven bir mecnuna olmuşsun Leyla,
Dön de aynaya bak kör müsün Fatma?
Benimle iddiaya var mısın Fatma?

Kaynakça

1. Ezgi Bolçay, Evrene Yolculuk,Duran Özaydın (Turani Baba), Gazi Kitabevi Tic. Ltd. Şti., Kasım 2010, İvedik/ Ankara.
2. Sevda Çevik, Gazi Üniversitesi /Ankara, Turani Baba'nın Özgeçmişi, www.ozanlar.eu, www.burunviran.com
3. Duran Özaydın /Turani baba) Halk Ozanı, Araştırmacı, Prodüktör, www.Burunviran.com web sitesi sayfa 14- Tarih 14 / 06 / 2007
4. Haydar Erdoğan, Haydar Erdoğan'ın Hamza Aksüt'e Cevabı
5. Turani Baba, Keziban'ın İtirafı
6. Şıhca Yavuz, Önsöz, Tabutu Sırtında, Sazı Omzunda Olan Adam
7. Araştırmacı-Yazar, Ali İhsan Tuncalı, Turani Baba Hakkında
8. Edebiyatçı -Şair, Necdet Arslan, Turani Babayı Tanımak
9. Turani Baba, Yedi Bucak Avşarlarının Yedincisi Nerede?
10. www.turanibaba.com
11. ozanlar.biz/turanibaba.html
12. Duran özaydın, Turani Baba'nın Sazı İle Söyleşisi Şiiri www. antoloji.com/turani-baba-nin-sazi-ile-soylesisi-siiri/
13. Halk Ozanı Turanibaba | Facebook, tr-tr.facebook.com/ duran.ozaydin

Çağın Ozanı
Turani Baba

Mehmet Seçkin

"aklında kalsın
ozanın yazdığı şiirlerin içinde
sen kendini bulamıyorsan
o sen değilsin,
sakın üzerine
alınma."

Turani Baba

Ülkemiz kaotik bir süreçten geçiyor. Aydınlanma'nın yok edilmeye çalışıldığı ve bu uğurda öz değerlerimizin yok edildiği, cumhuriyet kazanımlarımızın radikal girişimlerle kökten kazınmaya çalışıldığı bir süreçten!

Doğal ki, o kültürün tüm üretimleri, isimleriyle birlikte uslardan silinmeye çalışılıyor. Folklorumuz, halk müziğimiz, evrensel ak yüz'ümüz silinerek.

Turani Baba, bu varsıllığımızın ayakta durabilen ve savaşımını sürdüren son kuşağından!

Bir tarih Turani Baba; bir kültür; bir yurt, bir yarım yüzyılı tüketmiş soluk! Bir haykırış, bir devrimci öz! Kıraç topraklara ferahlık veren Çamlıbel esintisi. Bir pınar!

Bir yol! Bir Anadolu ne ise, o işte! Çok yaşa ustam hep var ol. Bize ruhumuzu anlat şiirlerinle. Bize yeni ufuklar aç nefesinle. Unutturma köklerimizi. Çal, söyle.

Mehmet Seçkin

Daha önceki yazdığı kitaplarda verdiği mesajların paralelinde yazarımızın bu kitabı hazırlamasındaki amacı; kültür, gelenek-görenek ve toplumun yaşam biçiminden oluşan insanları adeta birbirine bağlayan bir köprüdür. Bu köprüyü sürekli ayakta tutmak ve yaşatmak da o toplumun temel görevidir. Bizim kültürümüzün en önemli öğelerinden birisi de türkülerimizdir. Yazarımız bu kitabıyla, günden güne unutturulmaya çalışılan kültürümüzün gelecek kuşaklara aktarılması ve bundan ders alınmasını hedeflemiştir. Bu maksatla çağımızın en önemli kültür temsilcisi ozanlarımızdan biri olan Turani Baba hakkında bilinmesi gereken bilgileri ve şiirleri derleyerek, okurlarımızın takdirine sunmuştur.

ISBN: 978-605-62289-9-5
9 786056 228995

GÜNYÜZÜ YAYINCILIK
DAĞITIM PAZARLAMA
www.gunyuzuyayincilik.com